SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 41, П'ЯТНИЦЯ, 8 ЖОВТНЯ 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 41, FRIDAY, OCTOBER 8, 2010 $1.00

Успішно переведено перший фестиваль в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі

Учасниця танцювального ансамблю „Барвінок" Христина Момот вітає гостей українським короваєм.

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі соняшного дня 2 жовтня відбувся перший Український фестиваль. У його програмі був великий концерт, продаж різних виробів народного мистецтва, спортові змагання, частування українськими стравами, конкурс на якнайшвидше споживання вареників, забава під гру оркестри „Черемош".

Спонзорами фестивалю були Українська американська кредитова спілка „Самопоміч", Український Народний Союз, Похоронне заведен-

(Закінчення на стор. 7)

Фестиваль викликав велике зацікавлення громади. *Фото: Л. Хм.*

Суд поновив українську Конституцію 1996 року

КИЇВ. – 1 жовтня Конституційний суд (КС) України поновив Конституцію 1996 року і звернувся до органів державної влади з вимогою невідкладно привести українське законодавство у відповідність до Основного закону.

У своєму зверненні до українського народу Президент Віктор Янукович заявив: „Ми повернулися до Основного закону, за яким Україна жила з 1996 року. Ми повернулися до Конституції, яку Европа та світ визнали як одну з найкращих". В. Янукович запевнив, що як ґарант Конституції виконає це рішення КС та заявив, що нова реформа політичної системи є невід'ємною складовою курсу реформ і стане вагомим кроком до загальнонаціональної згоди.

Президент заявив, що підтримує ідею проведення референдуму, а також ідею Національної конституційної асамблеї, як механізму ефективної консолідації на шляху реформування політичної системи. „Це – леґітимний шлях, яким ми будемо йти", – пояснив Президент, додавши, що „альтернативи реформам, курсу на зміни і на поліпшення життя людей немає".

У заяві провладної коаліції депутатських фракцій „Стабільність і реформи" у Верховній Раді наголошується: „Ми готові разом із Президентом України, всіма політичними силами країни та небайдужими громадянами докласти зусиль для відновлення порядку в країні".

На думку провідника партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко 1 жовтня в Україні стало „днем вбивства демократії і встановлення диктатури". „Конституційний суд всупереч будь-якій логіці конституційного права самочинно оголосив новий конституційний лад в Україні", – заявила Ю. Тимошенко у своєму зверненні до українського народу. Вона упевнена, що це рішення КС прийняте за сценарієм Януковича і є узурпацією державної влади.

Ю. Тимошенко розраховує, що світова демократична спільнота адекватно оцінить те, що відбулося в Україні. „Тепер Україна отримала політичну „ядерну зброю" у вигляді не зовсім адекватного Президента з повноваженнями диктатора. І ця багаторазово посилена влада вже почала діяти як випромінююча радіяція, руйнуючи всі справжні цінності нашої держави, свободу, права, економічне благополуччя людей", – додала Ю. Тимошенко.

„Президент Віктор Янукович набув право одноосібного звільнення прем'єра та всіх членів уряду", – пояснив голова Верховної Ради Володимир Литвин. Водночас він заявив, що дострокових виборів Президента і Верховної Ради України, проведення яких вимагає опозиція у зв'язку з рішенням КС, не буде.

Ганна Ткаченко, УНІАН

На захист рідної мови

КИЇВ. – 4 жовтня перед будівлею Верховної Ради України, коли погоджувальна рада парляменту розглядала законопроєкт „Про мови в Україні" з метою включення його до порядку денного пленарного засідання Верховної Ради, відбулася акція протесту „Врятуй свою мову!". *Фото: УНІАН*

Докладніше про розгляд законопроєкту – на 3-ій стор.

ЕС очікує поліпшення ситуації з свободою слова в Україні

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 1 листопада Еврокомісар Штефан Фюле заявив, що Европейський союз (ЕС) очікує поліпшення ситуації свободи слова в Україні. „Свобода слова і свобода зібрань є фундаментальними правами, які необхідно енерґійно захищати не лише в Україні, але й у інших країнах. ЕС стурбований повідомленнями про погіршення ситуації щодо дотримання цих принципів в Україні", – сказав він. – Ми висловили свою стурбованість українському керівництву і закликали його бути дуже пильним у цьому пляні. Ми очікуємо, що ситуація в Україні поліпшиться". Говорячи про перспективи підписання угоди про асоціяцію між Україною та ЕС, Еврокомісар зазначив: „Ми вже досягли значного поступу в переговорах з угоди про асоціяцію. Лишилося декілька відкритих питань. Але ми й надалі залишаємося вірними зобов'язанням завершити переговори якомога швидше і вітаємо зусилля Президента Віктора Януковича щодо досягнення проґресу. На нашу думку, нам потрібен ще рік для технічних переговорів, перш ніж угода буде готовою для підписання" – додав він. У будь-якому разі, зазначив Ш. Фюле, ЕС та Україна підготують доповідь стосовно переговорів до зустрічі Україна-ЕС, що відбудеться 22 листопада. *(IMI)*

Українці відчувають згортання свободи слова

КИЇВ. — 41 відс. громадян відчувають згортання свободи слова в Україні після президентських виборів. Про це свідчать дані опитування, проведеного у вересні соціологічною групою „Рейтинґ". Як повідомила група, 5 жовтня, порівняно з аналогічним дослідженням, проведеним у квітні, цей показник зріс більш ніж удвічі. Відчуття згортання свободи слова зросло у всіх реґіонах без винятку. Найбільше – в центрі України (з 18 до 42 відс.), на півночі (з 23 до 55 відс.) та заході (з 38 до 59 відс.), найменше – на Донбасі (з 6 до 15 відс.) та півдні (з 10 до 29 відс.). Найбільше відчувають згортання свободи слова в країні опитувані середнього віку (30-39 років) та люди з вищим рівнем освіти. *(Радіо „Свобода")*

У Верховній Раді утворено коаліцію

КИЇВ. — Провідники фракцій Партії Реґіонів Олександер Єфремов, Комуністичної партії Петро Симоненко та Бльоку Володимира Литвина Ігор Шаров 5 жовтня підписали угоду про створення парляментської більшости „Стабільність і реформи". Президент України В. Янукович привітав прем'єра М. Азарова з створенням парляментської більшости. В. Янукович також очікує від прем'єра до кінця тижня пропозицій стосовно зміни структури Кабінету міністрів у зв'язку з рішенням Конституційного суду. Глава держави підкреслив, що ці пропозиції мають бути підготовлені також з урахуванням майбутньої адміністративної реформи і скорочення посад заступників. При цьому він зазначив, що функції Кабінету міністрів будуть змінюватися, але вони не повинні послаблюватися. Зі свого боку прем'єр-міністер зазначив, що пропозиції стосовно змін в уряді він плянує надіслати Президентові 8 жовтня. Нагадаємо, що згідно з Конституцією 1996 року до складу Кабінету міністрів разом з прем'єром входять перший віце-прем'єр та віце-прем'єри. *(„Газета по-українськи")*

Кабінет міністрів схвалив проєкт закону про призначення прем'єра

КИЇВ. — Кабінет міністрів України 4 жовтня ухвалив проєкт закону про Кабінет міністрів, який передбачає призначення прем'єра президентом за згодою Верховної Ради. Потім за поданням прем'єра призначаються всі члени Кабінету міністрів, а також керівники центральних органів виконавчої влади. Уряд запропонував Верховній Раді внести зміни до 32 законів, які передбачають перерозподіл повноважень між Президентом, Кабінетом міністрів і Верховною Радою. Нову редакцію закону про Кабінет міністрів направлено в Раду для затвердження вже 4 жовтня. Раніше Президент України Віктор Янукович, голова Верховної Ради Володимир Литвин, прем'єр-міністер Микола Азаров і міністер юстиції Олександер Лавринович узгодили спільні дії щодо гармонізації законодавства, у зв'язку з рішенням Конституційного суду про скасування політичної реформи 2004 року. *(„Кореспондент")*

Українські судді масово пишуть заяви про відставки

КИЇВ. — Українські судді пишуть заяви про відставки: на найближчому засіданні Вищої ради юстиції плянують розглянути близько 50 таких заяв. Газета „Дзеркало тижня" 4 жовтня назвала серед причин цього явища ухвалення нового закону про судоустрій та статус суддів. Документ істотно звузив ґарантії матеріяльного забезпечення та соціяльного захисту суддів, зокрема скасував право на відставку за станом здоров'я, зменшив розмір вихідної допомоги у разі відставки, обмежив перелік посад, час роботи на яких зараховується до суддівського стажу. Крім того, автори документу обіцяли, що заробітна плата служителів місцевого суду одразу зросте до 12 тис. грн. на місяць, але виявилося, що такі гроші судді зможуть отримувати лише за п'ять років. *(„5 канал")*

Уперше за останні 100 років українці стали жити довше

ЛЬВІВ. — Тривалість життя українців збільшилася на 1.3 року вперше за 100 років. Ці дані у Львові оприлюднив 4 жовтня колишній міністер охорони здоров'я Микола Поліщук. Він пояснив, що тривалість життя збільшується вперше з 1906 року. Середня очікувана тривалість життя в Україні становить для чоловіків майже 63 роки, для жінок – 74 роки. У липні чисельність населення України скоротилася на 0.02 відс., або на 8,900 осіб порівняно з червнем і на 1 серпня становила 45.8 млн. осіб. У 2009 році чисельність населення України скоротилася на 0.4 відс., або на 180.8 тис. осіб порівняно з початком року. *(„Газета по -українськи")*

Б. Клінтон закликав Україну перестати бути бар'єром

КИЇВ. — Колишній Президент США Бил Клінтон 4 жовтня виступив перед студентами у залі Дипломатичної академії при Президентові України. У своїй промові він нагадав про ґльобальні виклики, які стоять перед світом та які треба долати усім країнам разом. Він також зауважив, що завжди був прихильником потужної України, яка б могла впливати на світові процеси. „Я сказав своїм радникам, що Україна та Туреччина впливатимуть на світ XXI ст. В мене питали – чому? А я відповів: подивіться на мапу, історію. Вам треба бути містком між Сходом та Заходом, але не бар'єром. Ви можете обирати чи не обирати нових людей, але ваші друзі з усього світу спостерігають за вами. Загалом, ви рухаєтеся в правильному напрямку, але вам треба буде робити це разом з тими людьми, які живуть поза межами вашої країни", – підсумував колишній Президент США. *(„Газета по-українськи")*

У Варшаві підписано угоди про співпрацю

ВАРШАВА, Польща. — У Варшаві в присутності глав урядів України та Польщі Миколи Азарова і Доналда Туска 30 вересня підписано три угоди про співпрацю між країнами. Зокрема віце-прем'єр-міністер України Борис Колесніков та міністер спорту і туризму Польщі Адам Ґерш підписали Угоду про прийняття пляну спільних дій України та Польщі (дорожньої карти) у процесі підготування та проведення Евро-2012, а також протокол засідання українсько-польського Комітету у справах підготування та проведення Евро-2012. Крім того, Б. Колесніков і віце-прем'єр польського уряду, міністер економіки Польщі Вальдемар Павляк підписали протокол вислідів засідання четвертої міжурядової Комісії з питань економічного співробітництва. *(„Укрінформ")*

СБУ затримала чиновника за реєстрацію „Батьківщини"

ЛЬВІВ. — Главу Львівського територіяльного виборчого комітету (ТВК) Ігоря Кравчука затримали після того, як він відмовився реєструвати фальшиві списки „Батьківщини". Про це повідомили 30 вересня у прес-службі Львівської обласної організації „Батьківщини". Як зазначається у повідомленні, І. Кравчук прийняв до реєстрації документи справжньої „Батьківщини" на чолі з Романом Іликом. Відразу після спроби І. Кравчука зареєструвати справжній список управління Служба безпеки України отримала вказівку сфабрикувати проти нього щось, що було б підставою для затримання. Таким чином І. Кравчука 29 вересня арештували, звинувативши в отриманні хабара. *(„Українська правда")*

Еврокомісія проконтролює хід виборів в Україні

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Европейська комісія уважно стежитиме за місцевими виборами в Україні, повідомила 30 вересня прес-служба Президента Еврокомісії Жозе Барозу. В Европейському союзі (ЕС) сподіваються, що перегони будуть демократичними, а усім учасникам, незалежно від політичних уподобань, забезпечать рівні права. 28 вересня провідники дев'яти опозиційних партій України направили лист-звернення до президентів Еврокомісії, Европарляменту та Парляментської асамблеї ради Европи, а також до голів рад Організації безпеки і співробітництва в Европі та ЕС і главам держав – стратегічних партнерів України, керівникам чужоземних дипломатичних місій та міжнародних фондів і організацій. Опозиція висловила стурбованість можливими фальсифікаціями під час місцевих виборів. Зокрема, наголосили у документі, – дев'ять з 15 членів Центральної виборчої комісії (ЦВК) – є представниками правлячої партії в Україні. Тож на їхню думку, для проведення прозорих виборів необхідно внести зміни до закону про формування ЦВК. До неї мусять увійти по одному членові з кожної з 15 парляментських партій. *(„Газета по -українськи")*

Р. Зварич: „В Україні триває реінкарнація КҐБ"

КИЇВ. — Опозиційний уряд на своєму засіданні 30 вересня схвалив звернення до Ради Европи стосовно ситуації щодо демократії та свободи слова. За словами члена „Нашої України-Народної самооборони" Романа Зварича, цим зверненням потрібно пояснити Европі, що насправді відбувається в Україні, бо зараз в Европі існує дві тези, що в Україні запанувала політична стабільність, і друга, що згортається демократія та свобода слова. Р. Зварич підкреслив, що вже зібрано багато доказів стосовно утисків свободи преси та знущання над журналістами. Він наголосив, що в Україні відбувається реінкарнація КГБ під виглядом СБУ. Законом про місцеві вибори надається величезна перевага партіям влади, представники яких мають більшість у Територіяльних виборчих комісіях. *(„Газета по-українськи")*

Німецькі перекладачі популяризуватимуть Україну

БЕРЛІН. — 5 жовтня створено першу в Німеччині міжнародну громадську організацію літературних перекладачів, яка займатиметься популяризацією України в німецькомовних країнах. Об'єднанню в громадську організацію передував проєкт „Перекладацька майстерня". Його учасники спробували поєднати спільні зусилля й переклали німецькою мовою книгу молодого українського письменника Отара Довженка „Бо сьогодні субота". Серед головних завдань – розбудова перекладацької майстерні, проведення майстерень та читацьких вечорів. *(„Німецька хвиля")*

Заклик УККА: „Вшануймо пам'ять жертв Голодомору!"

Цього року світова українська громада вшановуватиме 77-му річницю Голодомору-геноциду в Україні у 1932-1933 роках 27 листопада. У попередні роки для відзначення цієї дати українці у всьому світі ставили запалену свічку на підвіконнях своїх жител. І в цьому році ми закликаємо громаду долучитися до цієї акції.

Також у зв'язку з тим, що теперішній уряд України не визнає Голодомор актом геноциду, ми закликаємо організувати громадську стійку при запаленій свічці, щоб світ знав про мільйони невинних жертв, які загинули від рук радянської влади.

Ми рекомендуємо, щоб ця акція влаштовувалась перед місцевими урядовими будівлями, перед офіційними представництвами України, якщо такі є у вашій місцевості, чи на громадських площах, або в центральній частині міста, де наші акції можуть сягнути якнайбільше людей.

Ми також пропонуємо під час стійки розповсюджувати листівки серед перехожих, щоб якнайбільше людей повідомити про цю жахливу трагедію в історії України.

Солідаризуймось з нашими братами і сестрами в Україні і покажімо світові, що ми завжди будемо пам'ятати про жертви геноциду в Україні у 1932-1933 роках.

* * *

20 листопада в Ню-Йорку відбудеться вшанування 77-ої річниці геноциду в Україні у 1932-1933 роках – одного з найгірших актів жорстокости одних людей проти інших і найжахливішого злочину використання харчів як зброї.

Вшанування пам'яті жертв геноциду відбудеться о 2-ій год. по полудні у Катедрі св. Патрика.

Закликаємо нашу громаду, зокрема молодь, взяти участь у цих відзначеннях а тим самим вшанувати пам'ять мільйонів невинних жертв, які загинули в результаті радянської політики примусової колективізації.

За детальнішими інформаціями просимо контактуватися з Крайовою канцелярією УККА електронною поштою: ucca@ucca.org або телефоном: (212) 228-6840.

Крайова канцелярія УККА,
Ню-Йорк

Викрито міжнародну групу гакерів

КИЇВ. – 5 жовтня заступник начальника управління інформаційної безпеки Служби безпеки України (СБУ) Олександер Загребельний повідомив про завершення акції з викриття групи комп'ютерних гакерів, яким лише упродовж одного року вдалося викрасти з банківських рахунків у Европі та США понад 40 млн. дол.

Міжнародна акція за участи правоохоронців США, Великої Британії та Голяндії тривала з 29 вересня по 2 жовтня.

В результаті було припинено незаконну діяльність українського осередку міжнародного злочинного угруповання, яке здійснювало маштабні комп'ютерні злочини, спрямовані на викрадення із закордонних банківських установ коштів в особливо великих розмірах з наступною їх леґалізацією. До складу угруповання входили 20 мешканців з різних місць України. П'ятьох із них затримали.

Схема злочину була такою: гакери, обравши жертв, заражали вірусами їхні комп'ютери, з яких провадилося управління розрахунковими рахунками. Гакери також викрадали персональні коди доступу, після чого переказували викрадені гроші на рахунки українських банків або конвертували їх у готівку в Україні, використовуючи міжнародні платіжні системи.

Збитки, яких зазнали громадяни Великої Британії та США внаслідок діяльності комп'ютерних гакерів попередньо оцінюють у понад 40 млн. дол. Обладнання, вилучене у

(Закінчення на стор. 8)

Визначено календар Евро-2012

Союз европейських футбольних асоціяцій (УЕФА) офіційно затвердив Київ місцем проведення фіналу Чемпіонату Европи з футболу 2012 року, який відбудеться в Україні і Польщі. Про це 4 жовтня повідомив президент УЕФА Мішель Платіні за підсумками засідання виконавчого комітету УЕФА, яке відбулося у Мінську, Білорусь.

На засіданні було офіційно затверджено, що перша гра фінальної частини Евро-2012 відбудеться у Варшаві, а фінальна гра – у Києві.

Президент УЕФА відзначив, що виконавчий комітет ухвалив рішення про паритетний розподіл змагань плей-оф фінальної частини Евро-2012. Зокрема, перше і друге чвертьфінальні змагання Евро-2012 відбудуться у Варшаві і Гданьську, а третє і четверте змагання цієї стадії чемпіонату – в Донецьку і Києві. Перший півфінал Евро-2012 команди гратимуть у Донецьку, а другий півфінал – у Варшаві.

Директор УЕФА з проведення змагань Джорджо Маркеті оголосив календар проведення чемпіонату. Україні дісталися 16 змагань. Кожне з міст, які прийматимуть Евро-2012, проведе щонайменше три гри. Вперше господарі, якщо вийдуть до чвертьфіналу, гратимуть у власних країнах.

Ігри почнатимуться о 7-ій год. та 9:45 год. вечора, як це роблять зараз у Лізі чемпіонів та Лізі Европи. Остаточний вигляд таблиця змагань прийме 2 грудня 2011 року, коли відбудеться жеребкування фінального турніру. Найшвидше місцем жеребкування стане палац „Україна" у Києві.

Збірна України двічі гратиме в Донецьку і один раз – у Києві. У Донецьку побудований стадіон, який краще за інші міста відповідає умовам змагань. Тепер він є еталоном для інших стадіонів України. *(„Чемпіон")*

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Нічого подібного в Европі ще не було

Рішення Конституційного суду України від 1 жовтня, яким було скасовано Конституцію 2004 року і відновлено дію Конституції 1996 року, викликало багато дискусій та запитань як в Україні, так і у світі. Одні вбачають у цьому державний заколот, інші – відновлення стабільности та керованости. Влада активно намагається применшити неґативний ефект від рішення Конституційного суду, активно проводячи роботу з західними партнерами. Один з найважливіших з них – Венеціянська комісія Ради Европи, яка вважається найбільш авторитетним органом, відповідальним за конституційні реформи, покищо не має пояснень з Києва щодо здійснених змін. Про те, які наслідки може мати це рішення, кореспондент УНІАН Сергій Воропаєв мав розмову з секретарем Венеціянської комісії Томасом Маркертом.

– Як би ви оцінили рішення Конституційного суду України?

– Я згоден, що це рішення є досить незвичним, тому що минуло практично шість років з моменту схвалення змін, і це дуже незвично, щоб зміни скасовувалися після такого тривалого періоду часу. Це створює багато проблем не стільки у відновленні Конституції 1996 року, скільки в багатьох інших наслідках скасування поправок до ориґінального тексту. І ви не можете цього уникнути. Ця ситуація, звичайно, непокоїть, бо виходить, що влада в Україні працювала кілька років на підставі неконституційної Конституції. І це створює проблему леґітимности її дій і взагалі леґітимности. Так, наприклад, на попередніх парляментських та президентських виборах виборці голосували за кандидатів на підставі нової Конституції.

– Ви сказали, що плянуєте обговорити зміни до Конституції...

– Так, наприкінці наступного тижня у Венеції відбудеться чергова сесія, і наша комісія передусім буде поінформована про це рішення. Продовження цих дискусій може залежати від інформації з боку української влади, від того, наскільки вона захоче співпрацювати з Венеціянською комісією.

– Які конкретні кроки українська влада мала б здійснити, щоб забезпечити певну леґітимність схваленого рішення на майбутнє?

– Покищо завчасно перед засіданням комісії давати всеосяжну відповідь на це запитання. Але, що точно має бути зроблено, і це випливає з схваленого рішення, – окремі закони мають бути гармонізовані тепер з текстом Конституції 1996 року, яка знову набула чинности.

– Опозиційні провідники в Україні кажуть, що після рішення Конституційного суду президент і парлямент мають бути переобрані. Чи згодні ви з тим, що нові вибори були б найкращим варіянтом?

– Це вельми складне питання, оскільки ми маємо дуже незвичну ситуацію. Ми справді не маємо европейського досвіду щодо цього. І тому я б не хотів казати нічого до нашого наступного засідання.

– Така ситуація вперше в европейській історії?

– Принаймні, мені не відомо щось подібне.

– Ви особисто добре знаєте обидва варіянти української Конституції. Який з них, на вашу думку, потребує менших змін?

– Конституція 1996 року була більш послідовна і узгоджена. Більше того, вона була зовсім непогана, однак вела до надмірної концентрації влади в руках президента. З іншого боку, Конституція 2004 року мала певні суперечливі моменти в тексті. Я думаю, що ідеальним рішенням було б схвалення третього варіянту.

Станемо на захист української мови

До „Свободи" надійшла заява Організації оборони чотирьох свобід України на захист української мови, яку вміщено нижче.

У Верховній Раді України зареєстровано антиукраїнський законопроект „Про мову в Україні", який проголошує українсько-російську двомовність. Погоджувальна рада парляменту мала 4 жовтня включити цей проєкт до порядку денного і, безсумнівно, прихильники Президента Віктора Януковича зробили б його законом.

Організація оборони чотирьох свобід України (ООЧСУ), створена в Америці на принципах Атлантійської хартії про права чотирьох свобод для всіх народів світу: свободи слова, свободи совісти, свободи від страху і свободи від злиднів, закликає все українство протестувати проти цього законопроєкту, який стане початком тотальної русифікації українського народу.

Українська мова як державна ґарантується Конституцією. Якщо ґарант Конституції Президент В. Янукович не виконає свого обов'язку, тоді народ сам мусить це зробити.

Ми віримо, що українське духовенство повинно прилучитись до цього протесту, бо з втратою рідної мови зникне українська культура, релігія та всі національні надбання нашого народу.

Ми закликаємо всю українську спільноту в Америці, з огляду на короткий час, вживати телефони і електронну пошту до своїх рідних і знайомих в Україні, щоб не ставились байдуже до цього питання.

Михайло Козюпа,
голова ООЧСУ
Іван Буртик,
прес-референт

* * *

Центр досліджень визвольного руху повідомив з Києва, що законопроект про мови у Верховній Раді найближчим часом не розглядатимуть. У фракції Партії Реґіонів її представник Михайло Чечетов заявив: „У нас немає впевнености, що будуть 226 голосів". Партія Реґіонів побоюється, що опозиція заблокує роботу Верховної Ради, не давши ухвалити взагалі жодного закону. *(„Українська правда")*

АМЕРИКА І СВІТ

У Німеччині відзначили 20-річчя об’єднання країни

БЕРЛІН. — У Німеччині 3 жовтня відзначили 20-ту річницю об’єднання країни. У Бремені відбулися торжества з нагоди ювілею. Щороку день об’єднання 3 жовтня святкують у столиці однієї з федеральних земель. Виступаючи на церемонії у Бремені, Президент Німеччини Крістіян Вульф сказав: „Мешканці Східньої Німеччини подолали найтяжчу частину шляху до об’єднання нашої країни. У багато чому їм довелося починати своє життя заново. Вони повинні були багато чого змінити, спробувати скористатися можливостями, що з’явилися – і вони зробили це з особливою готовністю до змін. Досі цього гідно не оцінено“. *(Радіо „Свобода“)*

Ф. Шахзада засуджено на довічне ув’язнення

НЮ-ЙОРК. — Вихідцеві з Пакистану Файсалові Шахзадові, який намагався підірвати бомбу на площі Таймс-сквер у Ню-Йорку, Федеральний суд 5 жовтня виніс вирок на довічне ув’язнення. У червні 31-річний Ф. Шахзад визнав себе винним за обвинуваченнями у тероризмі та посіданні зброї. У судових документах зазначається, що Ф. Шахзад вибрав велелюдне місце у театральній дільниці Ню-Йорку, де вибух бомби завдав би найбільшої шкоди. Прокурори заявили, що на випадок успіху атаку 1 травня, Ф. Шахзад був готовий через кілька тижнів здійснити черговий бомбовий напад. Одначе, вибуховий пристрій на Таймс-сквері не спрацював, і Ф. Шахзада було затримано 3 травня на летовищі ім. Джона Кенеді при спробі вилетіти до Дубаю. *(„Голос Америки“)*

В Угорщині оголошено надзвичайний стан

АЙКА, Угорщина. — У західній Угорщині оголошено надзвичайний стан 5 жовтня, після того як внаслідок аварії на глиноземному заводі отруйні відходи затопили кілька населених пунктів. Троє осіб загинуло і 120 осіб отримали поранення. Надзвичайний стан охоплює три повіти біля заводу, на якому 4 жовтня стався вибух у резервуарі з червоним шламом – відходами промивання руди. У повідомленнях зазначається, що з заводу, що розташований у місті Айка 160 кілометрів на захід від Будапешту, витекло до 700 тис. кубометрів шламу. Поліція розслідує обставини випадку. *(„Голос Америки“)*

Ізраїль депортував Нобелівську лавреатку

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. — 5 жовтня Ізраїль вислав з країни лавреатку Нобелівської нагороди миру, пропалестинську активістку Майрід Коріґан-Маґвайр. Міністерство внутрішніх справ Ізраїлю заявило, що активістку вислали до Великобританії. Напередодні Верховний суд Ізраїлю не задовольнив її апеляцію на судове рішення про депортацію. М. Коріґан-Маґвайр заборонили в’їздити до Ізраїлю після її участи в спробі прорвати бльокаду Смуги Ґази в червні. Вона була на кораблі, який віз гуманітарний вантаж для палестинців. М. Коріґан-Маґвайр затримали тиждень тому, коли вона прилетіла до Тель-Авіву. Нобелівську нагороду миру М. Коріґан-Маґвайр отримала разом з Беті Віліямс у 1976 році за зусилля в припиненні насильства в їхній рідній Північній Ірляндії. *(Радіо „Свобода“)*

Б. Обама призначив нового керівника апарату Білого Дому

ВАШІНҐТОН. — 1 жовтня Президент США Барак Обама заявив, що новим керівником апарату Білого Дому стане один з його помічників Піт Раус. Він замінить на цій посаді Рама Еманюела, який має намір кандидувати на посадника Чикаґо. 64-річний П. Раус працює з Б. Обамою ще з того часу, як той був сенатором штату Ілиной. Раніше він працював главою апарату демократа Тома Дешла, якого за високий рівень впливовости називали 101-им сенатором. За словами прес-секретаря Білого Дому Роберта Ґібса, Б. Обама цілком довіряє новому главі апарату. П. Рауса він охарактеризував як людину, яка завжди ставить організацію понад усе. Зазначимо, що Р. Еманюел продовжив список найближчих соратників Б. Обами, які останнім часом пішли: нещодавно Білий Дім залишили глава бюджетного управління Білого Дому Пітер Орзаґ, голова Національної економічної ради Лоренс Самерс і глава групи економічних радників Білого Дому Крістіна Ромер. *(„Кореспондент“)*

США оприлюднили попередження щодо тероризму

ВАШІНҐТОН. — США 1 жовтня оприлюднили нове попередження про можливість здійснення терористичного акту. Американцям, що подорожують Европою, рекомендовано уникати місць з великим скупченням людей і бути пильними з побоювань терористичних нападів на великі европейські міста. Це попередження стало лише одним щаблем нижче за пораду взагалі утриматись від подорожей до Европи. Представник британських властей повідомив про перехоплення даних щодо змови „Аль Кайди“ надіслати групу озброєних бойовиків з тим, аби вбивати західних громадян. Було також додано, що змову розробляли британські громадяни пакистанського походження та німецькі громадяни афганського походження. *(Бі-Бі-Сі)*

Таліби взяли на себе відповідальність за напад на конвой НАТО

ІСЛЯМАБАД, ПАКИСТАН. — Пакистанські таліби взяли на себе відповідальність за напад на автоколону з вантажами для сил НАТО, що діють в Афганістані. Напад скоїли 3 жовтня вранці в околицях Ісламабаду. Загинули три особи. Повстанці підпалили близько 20 вантажівок і бензовозів. За останні кілька днів це вже другий такий напад. Постачання для сил коаліції в Афганістані через Пакистан зараз призупинені – після нещодавнього авіоудару вертолета НАТО, внаслідок якого в прикордонному районі загинули троє пакистанських військових. Пакистан заявляє, що постачання відновлять лише після поліпшення ситуації з безпекою на північному заході країни. *(Бі-Бі-Сі)*

Европа протестує проти заходів економії

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Тисячі людей з багатьох країн Европейського союзу (ЕС) 29 вересня провели масову демонстрацію в Брюселі проти жорстких заходів економії, що запланували уряди держав ЕС. Европейська конфедерація профспілок сподівається, що акція протесту стала однією з наймаштабніших подібних подій за останні роки. На вулиці европейської столиці вийшло близько 100 тис. осіб з усіх країн ЕС. Загальнонаціональний страйк почався в Еспанії, де робітники пройшли центром Мадриду. Акції протесту також відбулися в Греції, Польщі, Італії, Латвії, Ірляндії та Сербії. Багато европейців незадоволені скороченням державних видатків та соціяльних пільг, що відбуваються на тлі глибокої фінансової кризи, яка розпочалася в 2008 році. Через кризу в Европейському союзі вже залишилися без роботи 23 млн. осіб. *(Бі-Бі-Сі)*

США погрожують накласти додаткові тарифи на китайські товари

ВАШІНҐТОН. — 29 вересня Палата представників Конґресу США розглянула законопроєкт щодо покарання Китаю чи інших країн, які знижуватимуть свою національну валюту. Американські високопосадовці та представники підприємницьких кіл звинувачують Китай у маніпуляції курсом юаня, аби зробити експорт китайських товарів на світовому ринку дешевшим. Такі дії китайського уряду призвели до втрати мільйонів робочих місць у США і маштабного торговельного дефіциту з Китаєм, який за перших сім місяців року сягнув 145 млрд. дол. Законопроєкт надасть Департаментові торгівлі право накласти тарифи на товари з країн, які штучно занижують свою валюту. Того ж дня Центральний банк Китаю пообіцяв зробити свою обмінну політику гнучкішою. *(„Голос Америки“)*

Кім Джонґ Іл залишився провідником Трудової партії КНДР

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Кім Джонґ Іл залишається генеральним секретарем Трудової партії Корейської Народно-Демократичної Республіки. З’їзд партії 28 вересня переобрав його, не зважаючи на поганий стан його здоров’я. Напередодні експерти прогнозували, що країну може очолити його син Кім Джонґ Ун. Натомість, з’їзд партії зробив сина для початку генералом армії. Про молодшого сина провідника Північної Кореї відомо, що йому 27 років і він вчився у Швайцарії два роки під іншим ім’ям. Кім Джонґ Іл, окрім сина, зробив генералом свою сестру та одного з вірних соратників. Таким чином, за оцінкою експертів, їм відводиться роля координаторів передання влади від батька до сина на випадок раптової смерти Кім Джонґ Іла. *(„Голос Америки“)*

Деймон Вілсон: „Скасування політичної реформи в Україні підриває основи демократії“

СТРАСБУРҐ, Франція. — Парламентська асамблея ради Европи (ПАРЕ) 5 жовтня схвалила резолюцію щодо України. Оглядачі вже назвали її однією з найжорсткіших, особливо у частині аналізи функціонування демократичних інституцій України.

ПАРЕ висловила занепокоєння через повідомлення про утиски основних демократичних свобод та обмеження свободи засобів масової інформації.

Европейські парляментарі визнали факти тиску на громадянське суспільство України з боку Служби безпеки України. Мейліс Репс, доповідач з питань України, також висловила сумнів у законності майбутніх місцевих виборів.

Крім того, ПАРЕ звернулася до Венеціянської комісії з проханням дати оцінку рішенню Конституційного суду щодо скасування політреформи.

„Підриванням основ демократії“ назвав останнє рішення Конституційного суду України колишній американський високопосадовець, а тепер віце-президент Атлантичної ради США Деймон Вілсон: „Я бачу зараз дійсну небезпеку. Будь-яка демократія повинна мати систему стримування та противаг. Не можна очікувати, що демократичні інституції будуть сильними та дієвими без їх вдосконалення. Останнє рішення Конституційного суду відкидає Україну у минуле і підриває основи цієї системи стримування та противаг. І це важка ноша для Президента Віктора Януковича, оскільки він, звичайно, матиме контролю. Він може спрямувати країну або в авторитарне майбутнє, або може сказати, що це не той спадок, який він хоче залишити по собі. Але якщо проаналізувати деталі політичного процесу, то він не виглядає добре і українська політика погано пахне. Рішення Конституційного суду відкриває шлях для В. Януковича при бажанні використати нові можливості, щоб збільшити свою владу та вплив і повернути у зворотному напрямку розвиток української демократії“.

Д. Вілсон додав, що В. Янукович ще має можливість пояснити як громадянам України, так і міжнародній спільноті свою позицію і чітко заявити, що він не має наміру узурпувати владу.

У протилежному випадку перспективи демократичного розвитку в Україні будуть дуже примарними. *(„Голос Америки“)*

На підтримання Меморандуму Світового Конґресу Українців

До „Свободи" надійшла копія листа від 22 вересня Всеамериканського громадського об'єднання „Нова українська хвиля" до Президента України Віктора Януковича про повну підтримку вимог Світового Конґресу Українців. Нижче вміщено цей лист.

Шановний пане Президенте!

Всеамериканське громадське об'єднання „Нова українська хвиля", підтримуючи всі пункти Меморандуму Світового Конґресу Українців, в свою чергу звертається до Вас, як організація представників „четвертої хвилі іміграції", котрі через своїх рідних перебувають у тісному зв'язку з Батьківщиною та у співпраці з такими ж об'єднаннями в усьому світі.

Ми свідомі того, що кошти, які и пересилаємо в Україну, є вагомим внеском у розбудову її економіки. Залишаючись у більшості випадків громадянами України, котрі прагнуть повернутися до рідних домівок, ми не просто спостерігаємо за всім, що діється в Україні, але вдивляємося у кожний крок влади, розцінюючи його, як надію повернення до Батьківщини або втрату такої надії.

На жаль, члени нашої організації постійно отримують з України від своїх рідних інформацію про подальше зростання корупції. А дії міністра освіти Дмитра Табачника та голови Служби безпеки України Валерія Хорошковського відштовхують не тільки чужоземних інвесторів, а й українців, які пізнали ціну свободи у демократичних країнах.

Найбільшою проблемою в Україні є відсутність незалежного суду. У такому суспільстві людина втрачає віру у справедливість, можливість реалізувати себе і у багатьох випадках, приймає рішення іміґрувати.

Після приїзду до США чи інших країн світу, кожен, хто прагнув інтеґруватись у нове суспільство, міг досягти мети, тільки опанувавши державну мову країни свого поселення.

Не можна собі уявити у цій країні, що підприємцем, сенатором може стати людина, яка не поважає закон, а тим більше демонстративно іґнорує державну мову, так як це роблять деякі представники коаліційної більшости у Верховній Раді України.

Поданий до Верховної Ради проєкт закону „Про другу державну мову" однозначно спрямований на подальший розкол держави. Адже мова – це не просто засіб спілкування – це стержень, довкола якого формується нація.

Без цього стержня розділена безлика маса не зможе досягти ані економічного, ані соціяльного добробуту, якого в однаковій мірі прагнуть люди на заході, сході чи півдні України.

Ми надіємось, що Ви, пане Президенте, як ґарант Конституції, в якій записано, що українська мова є державною, і „держава забезпечує всебічний розвиток та функціонування української мови у всіх сферах суспільного життя на всій території України", не дозволите порушувати це право нації на свою мову і державу.

Як національна меншина, українці у США мають широку можливість для розвитку та збереження своєї ідентичности. Свої церкви, школи, культурні центри є результатом великої праці самої діяспори.

Всеамериканська громадська організація „Нова українська хвиля" і „Четверта хвиля" Канади підготували проєкт „Україна у нас одна", з яким українські артисти з США та Канади готові приїхати з різдвяними концертами до своїх співвітчизників у Донецьк, Луганськ, Харків та інші міста України. Вважаємо, що такі проєкти є необхідним кроком до єднання українців в усьому світі.

Хочемо наголосити на важливості ще одного проєкту, втілення якого має велике значення для української справи у світі. Йдеться про будивництво пам'ятника жертвам Голодомору-геноциду у Вашінґтоні.

Одним з кращих вважаємо проєкт „Натруджені руки в молитві мертвих за живих" скульптора Ігоря Гречаника. Пам'ятник символізуватиме наше взаємне прощення, і буде закликом для всього світу, що така трагедія більше ніколи і ніде не повинна повторитись в історії людства.

Зволікання з будівництвом може привести до втрати ділянки, виділеної під забудову в престижній околиці столиці США.

Просимо також не допустити релігійної ворожнечі, яку провокує сьогодні Церква Московського патріярхату в Україні зверненням Митрополита Агатангела в Одесі. Ця заява є свідченням того, що надані цій Церкві особливі пільги в Україні розцінюються нею, як право на встановлення свого релігійного диктату, що є несумісним з свободою віросповідань у жодній демократичній державі.

Ми надіємось також на повернення до собору св. Софії ієрархів усіх українських Церков, що спільно молитимуться за добро свого народу у день знаменних для України свят.

У додатку надсилаємо проєкти законів, розроблених „Новою українською хвилею", прийняття яких матиме важливе значення як для тих, хто прагне повернутись в Україну, так і для поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

І другий проєкт – це зміни і доповнення до Закону про вибори, прийняття якого сприятиме ширшій участі громадян України за кордоном у виборчому процесі.

Мирослава Роздольська,
голова Всеамериканського громадського об'єднання „Нова українська хвиля",
члени Координаційної ради:
Богдан Бохонок, Наталія Брандафі, Надія Петрик, Василь Перець, Олена Стасишин, Галина Семеняк, Олексій Нікітін, Остап Стахів.

Уточнення

У „Свободі" (ч. 38) було вміщено світлини про благодійний концерт-бенефіс співачки Руслани Лижичко на Союзівці, авторами яких були Оксана Тритяк і Дмитро Соколик, також їхні світлини з цієї ж теми були поміщені в ч. 39.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Ми не проти вільної України, ми проти авторитарного режиму

Навколо недавнього приїзду до США Президента Віктора Януковича та демонстрацій проти нього, влаштованих Українським Конґресовим Комітетом Америки в Ню-Йорку і Чикаґо та протесту в Отаві, влаштованого Конференцією Українських Державницьких Організацій Канади („Свобода", ч. 40) розгорнулася широка дискусія, у якій взяли участь сам В. Янукович, міністер закордонних справ Костянтин Грищенко, Посол України Олександер Моцик, представники громадських структур в Україні і в діяспорі.

Два питання цієї дискусії вимагають уточнення. Перше: це старання України ввійти на дворічний термін до Ради Безпеки ООН. Це питання ускладнене тим, що таке членство, хоча здебільшого декоративне, вимагає підтримки інших країн-членів Ради. Друге питання: це запланована візита до України Прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера. Оскільки в першому питанні заанґажовані українці-громадяни США і Канади, а в другому – українці Канади, то слід проаналізувати ці питання.

Українців демократичного настрою мусить насторожувати поведінка Президента В. Януковича і міністра К. Грищенка, яка доходить до зухвалого рівня. Ми не можемо дозволити, щоб Україна перетворилася на Росію як щодо національного питання, так і владної структури.

Не хочемо бачити її зовсім зрусифікованою, немов областю Росії, з авторитарною формою правління, де затримують істориків, шантажують ректорів, зникають журналісти чи нападають на культурні проукраїнські заходи. Наше змагання повинно бути, щоб змінити цей курс, а якщо це виявиться неможливим, то боротися демократичними шляхами, включно з громадянською непокорою, щоб відмінити цей режим.

З іншої сторони, у жодному випадку ми не виступаємо проти незалежної України чи її авторитету в світі. Зміст наших зустрічей з американцями чи канадцями повинен бути, що Україна є суверенною і демократичною державою з довгою, трагічною історією. Вона сьогодні потребує допомоги від демократичних країн світу тим більше, бо в Україні при владі є люди, які підривають її суверенність, перекручують її історію, грубо зневажають людські права. До цих людей належать також і дипломати, які служать сьогодні авторитарній владі.

Ця настанова не означає, що ми повинні виступати проти членства України в Раді Безпеки ООН чи поїздки Прем'єра Канади до України. Така дія чи політика протирічить нашому довговіковому змаганню, щоб світ шанував і рахувався з Украною.

Перебуваючи в опозиції до всяких януковичів та грищенків, ми любимо і підтримуємо Україну і тому повинні дати відчути урядам США і Канади, що ми за участь України в Раді Безпеки ООН, що Україна – це стратегічний партнер демократичних країн, яка у центрі Европи повинна бути немов оберегом тих вартостей, які є засадничими для цивілізованих держав, які є основою ООН, але які відсутні у Росії та сьогоднішній Україні.

Рівнож ми повинні дати знати Прем'єр-міністрові Канади, що ми бажаємо його поїздки в Україну, і щоб він зустрівся не тільки з речниками влади, але також з опозицією, як це зробила Державний секретар США Гілларі Клінтон у липні, та щоб він заявив недвозначно владі України, що співпраця можлива тільки при умовах пошанування людських прав громадян і негромадян України, прозорих і демократичних виборах та повернення до основних засад верховенства права.

Незалежна демократична Україна – це вікове прагнення усіх її добрих синів і дочок. Сьогодні цю Україну немов вкрали від нас „малороси" і попихачі Москви, одначе вони спроможні забрати її від нас тільки на короткий час, ми її відборемо і поведемо у світліше майбутнє. Януківщина – це тимчасове явище, яке не може звести нас з правильного шляху – допомоги своєму народові і його прадідівській землі. При цьому потрібні певні політичні тонкощі. Борімося проти януківщини, але не втрачаймо Україну.

Аскольд Лозинський

УККА закликає добровольців бути спостерігачами виборів в Україні

НЮ-ЙОРК. – Український Конґресовий Комітет Америки знову братиме активну участь у майбутніх виборах до місцевих рад в Україні, призначених на 31 жовтня, формуючи делеґації міжнародних спостерігачів. УККА зареєстрований Центральною виборчою комісією України (ЦВК).

УККА підтримує прихильність України до проведення вільних і справедливих виборів, які точно відображають волю виборців. Як і в минулому, УККА направить групи міжнародних спостерігачів за виборами у міста по всій території України, щоб забезпечити вільні і справедливі вибори. Під час передвиборної програми, УККА проводитиме широкоохоплюючий навчальний семінар для спостерігачів за виборами, надаватиме практичні інформації для міжнародних спостерігачів, координуватиме проїзд і проживання в Україні, подаватиме допомогу перекладачів у разі потреби, надаватиме офіційну акредитацію ЦВК і всеосяжні інформаційні пакети.

Для отримання додаткових інформації про програму міжнародних спостерігачів за виборами, або для реєстрації просимо сконтактуватися з Крайовою канцелярією УККА. Електронна пошта: ucca@ucca.org, тел.: (212) 228-6840.

УККА

Книга – унікальний дипломат країни

Книжкова палата України повідомила 22 вересня, що цього року випуск книжок в Україні скоротився на 9 млн. примірників порівняно з таким же періодом минулого року. А видано нинішнього року в Україні 12.5 тис. книжок накладом 22.5 млн. примірників. Чому так разюче падає попит на художню літературу? Чи стали українці менше цікавитися книжками? Це питання досліджувало Радіо „Свобода" і дійшло висновку, що українці не розчарувалися у читанні, але економічна криза спричинила і кризу читання. „Коли падає життєвий рівень, знижується і потяг до книжки", – заявив директор Книжкової палати України Микола Сенченко.

Друга причина – бібліотеки не мають фондів. Якщо раніше бібліотеки купували близько 35-40 відс. літератури, яка друкувалася в Україні, то сьогодні – не більше 2 відс. Третя причина – в Україні знищена інфраструктура розповсюдження книг. Згідно з опитуванням, яке провели „Демократичні ініціятиви", половина мешканців України тепер взагалі не читає книжок.

Певні надії покладалися на щорічний Форум видавців, який відбувся 19-26 вересня у Львові. На ньому побували 200 письменників і майже 500 тис. відвідувачів. Але на Форумі було помітно меншу кількість видавництв, ніж торік. Вони пропонували переважно перекладну літератури. Видавництва, щоб вижити, намагаються видати бодай одну книжку відомого у світі автора у перекладі українською мовою, тоді як українські письменники не користаються такою увагою видавців. Для багатьох учасників книжкового ярмарку, видавництв чи книгарень, львівський Форум став нагодою продати більше книжок, ніж за цілий рік.

Президент Асоціяції видавців і книгорозповсюджувачів Олександер Афонін зауважив, що Україна наразі є чи не єдиною в Европі державою, яка не має Національної програми книговидання. В багатьох державах Европи створені належні умови для функціонування та розвитку книговидання. Для видавців Білорусі уряд запровадив гнучку систему оподаткування, натомість імпортовані книги обкладено високим податком. Подібну систему координат для роботи книговидавців створено в Росії, Грузії, Латвії та Литві. Адже книга – унікальний дипломат, представник тієї чи іншої держави у світі.

Натомість в Европі українська книга невідома широкому загалові. А через книгу у світі бачать і технічний, і технологічний, і соціяльний розвиток держави, а також моральний стан суспільства та його психологічну настроєність чи на розбудову, чи на стаґнацію, тому треба вести мову про зміну психології влади у її ставленні до української книги. За всі роки незалежности українські видавництва розвивалися виключно за рахунок власних обігових коштів, які забрала економічна криза у 2008 році.

Крім браку фондів, неґативно на видавничу справу впливає також нелеґальне ввезення книжок з-за кордону, переважно з Росії. За підрахунками фахівців, йдеться про 5-6 млн. примірників щороку. Водночас книгарні та бібліотеки Росії просто завалені російськомовними книжками, виданими в Україні, а книговидання національними мовами, зокрема українською, перебуває у стані постійної кризи.

Прикметно, що Президент України Віктор Янукович, вітаючи 18 серпня учасників VI Київського міжнародного книжкового ярмарку, заявив: „У цьому році вперше в історії проведення подібного заходу статус почесного гостя має Російська Федерація. Це поглиблюватиме співпрацю між двома сусідніми країнами, взаємозбагачуватиме видавничим досвідом". Про українське книговидавців він не згадав й словом.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Під каменем з України

Камінь з України у жовтні 1930 року везуть до Москви. На ньому напис – Волинь, бо Житомир належав тоді до Волинської губернії.

В Черкаському інтернаті для престарілих я відвідував Яніну Падеревську – невістку відомого польського композитора і піяніста, першого прем'єра і міністра закордонних справ незалежної Польщі Іґнація-Яна Падеревського. Його дід Йосафат жив у маєтку біля Житомира, а батько Ян брав участь у Польському повстанні 1963 року, був заарештований царською владою і після звільнення деякий час жив на Вінничині, де й народився майбутній композитор.

До Житомирського маєтку, розповідала мені Я. Падеревська, належав кар'єр, у якому добували оздоблювальний камінь лабрадорит. Коли кар'єром заволоділи більшовики, чоловік Яніни – Альфред Падеревський залишився у ньому на посаді інженера, але дуже нервував з того приводу, що камінь відділяли від масиву буропідривним способом з використанням пороху, тому моноліт тріскався. Я. Падеревська вважала, що її чоловік помер від атаку серця, бо не витримав такого варварства.

У жовтні 1930 року було вирішено використати житомирський лабрадорит для облицювання усипальниці провідника більшовиків Володимира Леніна. У Гливинському кар'єрі видобули моноліт чорного лабрадориту вагою 60 тонн. Від вибуху камінь дав тріщину. Стали видобувати другий моноліт. Але як підняти його на поверхню? У кар'єрі не було відповідного обладнання. Усе ж викотили брилу на котках з молодих зрубаних дубів.

Щоб перевезти моноліт, з Москви надіслали восьмиколісний віз, що важив 16.5 тонни. Ширина кожного колеса сягала 60 сантиметрів. Два трактори повільно потягли його до залізниці. Відстань була невелика – 16 кілометрів, але камінь везли вісім днів. Колеса залишали слід завглибшки близько півметра. Віз двічі перекидався. Щоб забезпечити перевезення, мобілізували місцевих селян. Населення одного села супроводжувало моноліт до наступного села. І так до самої станції.

Залізничної платформи, здатної витримати 60-тонний камінь, теж не було, але з Росії прислали спеціяльну 16-колісну платформу, на якій в Першу світову війну перевозили з Петрограду до Севастополя підводні човни. Пізніше привезли з України менші моноліти та плити для облицювання мавзолею. Сірий лабрадорит узяли з села Турчинки біля Житомира, червоний – з села Лезників. Облицювання двох трибун і огорожу вздовж братських могил зроблено з сірого ґраніту, родовище якого знаходиться 14 кілометрів від Бердичева. Підлогу і ступені мавзолею оздоблено темно-сірим дрібнозернистим габро з Сліпчицького родовища України. Отак Росія скористалася мінеральними багатствами України для поховання діяча, який був найбільшим її ворогом.

Померлий провідник більшовиків мав ворогів й серед свого народу. Це засвідчили наступні події в мавзолеї. У березні 1934 року робітник підмосковного радгоспу Митрофан Нікітін намагався вистрелити у домовину, але йому перешкодила охорона. Сам він застрелився. На трупі виявили листа, у якому робітник застерігав, що мільйони людей помруть від Голодомору, бруду і хвороб, породжених режимом.

У листопаді 1957 року Романов з Москви кинув на домовину пляшку чорнила, через два роки інший відвідувач кинув молоток і розбив скло домовини. В липні 1960 року Мінібаєв з міста Фрунзе стрибнув на огорожу і ногою розбив скло домовини, пошкодивши труп. У 1961 році Смирнова спершу плюнула на домовину, а потім кинула камінь і розбила скло. У квітні 1962 року пенсіонер Лютіков з міста Павловський Посад також кинув камінь у саркофаг. У вересні 1967 року Кирсанов з литовського міста Каунасу підірвав пас смертника біля входу до мавзолею. Разом з ним загинули ще кілька осіб. У вересні 1973 року всередині мавзолею вибухнула саморобна міна, від чого смертник і поруч з ним подружжя загинули.

Нарешті в Росії почали вести мову про поховання В. Леніна на цвинтарі. Влада вважає, що з цього приводу треба провести референдум. Вочевидь, чим далі часи СРСР, тим більшою стає можливість закриття мавзолею. Варто владі України нагадати росіянам, щоб оздоблення гробниці повернули за його походженням.

А Я. Падеревська померла тихо, уві сні, в поважному віці. Місце її поховання в Черкасах невідоме, тому що мешканців інтернату хоронили без сліду.

Л. Хм.

Успішно переведено...

(Закінчення зі стор. 1)

ня „Литвин і Литвин", Українське спортово-виховне товариство „Чорноморська Січ", Лев і Галина Мазури та багато інших. На фестивалі діяв інформаційний стіл Українського Народного Союзу.

Пам'ятною подією стало урочисте вручення парохові Української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Романові Мірчукові щедрого дару Культурному центрові від Кредитівки – чека на 25 тис. дол., який привезли з Чикаґо провідники кредитівки.

Концерт складався з двох відділень. У першому майстерність танцю показали учасники танцювального ансамблю „Іскра" з Випані (керівник Андрій Цибик), які виступили у кількох вікових групах. Також співали Анна Косачевич, Катруся Телепко, Софія і Марічка Мигалки, грав на акордеоні Алекс Худолій, а на скрипці Андрій Гавриш, під гру на бандурі співала Оксана Телепко.

В другій частині концерту танцювали вихованці Григорія Момота з ансамблів з Ню-Джерзі – „Барвінок" (Савт-Бавнд-Брук), „Весна" (Спрінґ-Велі) та „Бабаросін" Мендгем). Виступили також тріо бандуристок Марта Телепко, Маріянна Пилипів і Калина Лещук, під гру на скрипці співала Ксеня Яворська, у програмі були танці студії Марти Савицької.

Завдяки добре проведеній інформації на свято прийшли не тільки численна українська громада, а й багато представників інших етнічних груп – понад 1,000 осіб. Перший фестиваль був успішним з усіх точок проведення – вільного паркування авт, добрих вказівок про місця окремих подій, уваги до літніх та немічних осіб, великого числа добровольців.

Під час вручення дару Культурному центрові від Кредитівки „Самопоміч" (зліва) Віктор Гатала, Ярослав Завійський, о. Роман Мірчук, Богдан Ватраль, Ігор Ляшок. Фото: Лев Хмельковський

Юний скрипаль Андрій Гавриш.

Великий вибір солодощів пропонує гостям Софійка Шілдс.

Біля інформаційного столу Українського Народного Союзу дають поради гостям (зліва) Михайло і Ненсі Богдани, Марія і Евген Осціславські.

Співає Аня Косачевич.

Пам'ятки трипільської культури – професійне покликання Мирона Бокала.

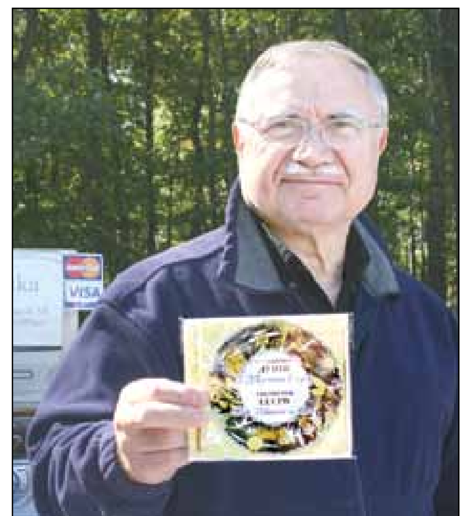
Запальний циганський танець у виконанні ансамблю „Іскра".

На сцені – Оксана Телепко.

Виступає танцювальний ансамбль „Барвінок".

Багато записів українських пісень привіз з Рочестеру, Ню-Йорк, Євген Григоренко.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени Українського Народного Союзу

Северіно-Богдан Кобрин, син Ангеліти та А. Ігоря Кобринів з Статен-Айленду, Ню-Йорк – новий член 155-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Катерина і дідусь Атанас Т. Кобрини.

Ірина (зліва) та Рома Кульбіди, доні Лідії та д-ра Миколи Кульбідів з Ніскаюна, Ню-Йорк – нові членки 13-го Відділу УНСоюзу. Своїх дочок забезпечили батьки.

Головний Уряд Українського Народного Союзу на 2010-2014 роки

Executive Committee
Екзекутивний Комітет

President
Президент

STEFAN **KACZARAJ**
Стефан Качарай
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

First Vice-President
Перший Заступник Президента

MICHAEL **KOZIUPA**
Михайло Козюпа
26 Summit Avenue
Cedar Knolls, NJ 07927

Second Vice-President
Другий Заступник Президента

EUGENE **OSCISLAWSKI**
Евген Осціславський
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822

Director for Canada
Директор для Канади

MYRON **GROCH**
Мирон Ґрох
16 Kevin Drive
Fonthill, ON L0S 1E4, CANADA

National Secretary
Головний Секретар

CHRISTINE E. **KOZAK**
Христина Е. Козак
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Treasurer
Скарбник

ROMA **LISOVICH**
Рома Лісович
Ukrainian National Association
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Auditing Committee
Контрольна Комісія

GERALD **TYSIAK**
Славко Тисяк
38 Providence Drive
West Sand Lake, NY 12196

WASYL **SZEREMETA**
Василь Шеремета
1510 Hilltop Terrace
Huntingdon Valley, PA 19006

EUGENE **SERBA**
Евген Щерба
233 Belaire Drive
Mount Laurel, NJ 08054

Advisors
Радні

MAYA **LEW**
Мая Лев
245 East 25th Street, Apt. 8-G
New York, NY 10010

ANDREW **FUTEY**
Андрій Футей
10083 Sundown Trail
North Royalton, OH 44133

EWHEN **OSIDACZ**
Евген Осідач
6 Old Forest Road
Kirkland, QC H9J 2Z8, CANADA

NICHOLAS **FIL**
Микола Філь
105 Latham Ridge Road
Latham, NY 12110

STEPHANIE **HAWRYLUK**
Стефанія Гаврилюк
53 Michael Drive
Cottekill, NY 12419

GLORIA **HORBATY**
Ґлорія Горбатий
3 Pequot Road
Wallingford, CT 06492

LUBOV **STRELETSKY**
Любов Стрілецька
9804 Hardy Road
Philadelphia, PA 19115

ANDRIJ V.R. **SZUL**
Андрій Шуль
P.O. Box 1008
Bellmore, NY 11710

OLEH **PALASCHENKO**
Олег Палащенко
2831 Grantwood Drive
Parma, OH 44134

OLYA **CZERKAS**
Оля Черкас
565 Riviera Bay Drive NE
St. Petersburg, FL 33702

LUBA **PONIATYSZYN KESKE**
Люба Понятишин Кеске
5124 Penfield Avenue
Woodland Hills, CA 91364

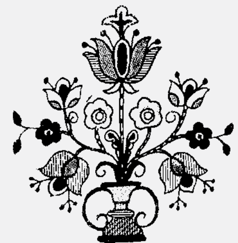
Honorary Members
Почесні члени

MYRON **KUROPAS**
Мирон Куропась
107 Ilehamwood Drive
DeKalb, IL 60115

TARAS **SZMAGALA SR.**
Тарас Шмаґала Ст.
10976 Tanager Trail
Brecksville, OH 44141

ANATOLE **DOROSHENKO**
Анатолій Дорошенко
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48168

ULANA **DIACHUK**
Уляна Дячук
163 Prospect Place
Rutherford, NJ 07070

Викрито...

(Закінчення зі стор. 3)

фігурантів справи, оцінюють у 100 тис. дол. Вилучені також коштовності.

Прізвищ підозрюваних в СБУ не називають, посилаючись на таємницю слідства. Лише зазначають, що всі вони – молодь від 20 до 30 років.

Це вже не перше за останній місяць повідомлення про успішну міжнародну співпрацю СБУ. Федеральне бюро розслідувань (ФБР) повідомило 2 жовтня, що влада США за допомогою британських, голяндських і українських спецслужб викрила групу гакерів, які вкрали за допомогою троянського вірусу „Зевс" близько 70 млн. дол.

Ця програма викрадала паролі, необхідні для отримання доступу до особистих банківських рахунків через інтернет. Заволодівши цими даними, шахраї непомітно знімали гроші з рахунків.

У повідомленні прес-служби ФБР сказано про особливу заслугу СБУ в розкритті цього злочину. За допомогою українських правоохоронних органів затримано п'ятьох і викрито вісьмох гакерів.

За словами заступника директора ФБР Ґордона Снов, в США було затримано 39 осіб у цій справі, а 92 пред'явлені звинувачення. Ґ. Снов уточнив, що арешти проводилися також у Великобританії і в Україні правоохоронними органами цих країн.

СБУ 30 вересня провела п'ять арештів і вісім обшуків в Україні. *(Бі-Бі-Сі)*

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися річні наради Світової федерації українських жіночих організацій

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – 19-20 серпня Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) провела річні наради у Перемишлі, в готелі „Ґромада".

19 серпня, в день свята Преображення Господнього, делеґати та гості взяли участь в святій Літургії в Українському греко-католицькому архикатедральному соборі св. Івана Хрестителя. Опісля, в сесійній залі готелю, привітавши делеґатів і гостей, голова СФУЖО Марія Шкамбара розпочала наради. У них взяли участь 20 делеґатів і 12 гостей з США, Канади, Литви, Франції, Польщі, Англії, Естонії, Німеччини та України.

Привітання склали парох собору св. Івана Хрестителя о. д-р Євген Попович, голова Перемиського відділу Об'єднання українців у Польщі Марія Туцька, голова Союзу Українок Польщі Марія Сіроцька, голова Союзу Українок у Перемишлі Христина Войтович, голова Товариства „Український народний дім" Михайло Пульковський, голова Українського історичного товариства в Перемишлі д-р Олександра Колянчук, почесна голова Всеукраїнського жіночого товариства ім. Олени Теліги Оля Кобець, Іван Вархіль з Спілки політв'язнів в Перемишлі, представник Почесного консула України в Польщі Ярослав Леськів, заступниця голови Союзу Українок України Ростислава Федак, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діяспорою Ірина Ключковська. Було зачитане привітання від почесної голови СФУЖО Оксани Бризгун-Соколик та від президента Світового Конґресу Українців Євгена Чолія.

Голова Світової федерації українських жіночих організацій Марія Шкамбара відкриває річні наради.

Учасниці річних нарад Світової федерації українських жіночих організацій у Перемишлі.

Делегати і гості вшанували одно-хвилинною мовчанкою пам'ять членок та прихильниць СФУЖО, які відійшли у вічність в часі звітного періоду.

В своєму звіті М. Шкамбара з'ясувала головні акції СФУЖО в звітному періоді. Голови жіночих організацій СФУЖО також звітували про їхню діяльність.

В другій половині дня відбувся круглий стіл „Роля і завдання українського жіночого руху в сучасній Україні". Доповідачами були Я. Федак, І. Ключковська, Христина Бідяк – голова Ліґи Українок Канади. Увечорі делеґати і гості оглянули Перемишль.

В часі другого дня нарад обговорено організаційні та статутові справи СФУЖО, проведено другий круглий стіл „Співпраця СФУЖО (діяспорних жіночих організацій) з демократичними жіночими організаціями в Україні". Доповідачами були Маріянна Заяць – голова Союзу Українок Америки, Марія Фінів – голова Організації українських жінок у Великій Британії та О. Кобець.

21 серпня українська громадськість Перемишля запросила учасників нарад до села Гораєць на вшанування пам'яті полеглих героїв Української Повстанської Армії.

Оля Даниляк,
заступник голови СФУЖО

Конґрес Українців Канади нагородив активістів

МОНРЕАЛЬ. – Монреальський відділ Конґресу Українців Канади (КУК) 29 серпня відзначив щорічним бенкетом 19-ту річницю відновлення Незалежности України і 70-ту річницю заснування КУК. Понад 180 делеґатів та гостей зібралося на бенкет у Домі молоді.

Президент відділу КУК Зоряна Гриценко-Лугова привітала присутніх і відзначила особливою подякою депутата Луїз Бодуен за ту надзвичайну ролю, яку вона відіграла у визнанні Національною Асамблеєю провінції Квебек Голодомору 1932-1933 років в Україні – геноцидом.

Головним доповідачем на бенкеті був президент Централі КУК Павло Ґрод, який відзначив численні досягнення КУК і потребу мати сильну громаду для виконання майбутніх плянів. На бенкеті також виступили депутат Федерального парламенту Джеймс Безан, депутат від округу Розмонт Л. Бодуен і президент Світового Конґресу Українців Євген Чолій.

Л. Бодуен звітувала про те, як вона працювала над тим, щоб Національна Асамблея Квебеку одноголосно ухвалила законопроєкт, який визнає Голодомор 1932-1933 років в Україні геноцидом. Л. Бодуен також відзначила важливу ролю монреальської громади, представники якої двічі приїздили до Квебеку, висловлюючи свою турботу і підтримку у справі ухвалення законопроєкту, а також величезний вплив Посла України в Канаді Ігоря Осташа на остаточне голосування у червні цього року.

За свої досягнення Л. Бодуен отримала спеціяльну нагороду від централі КУК, яку їй вручив президент П. Ґрод.

Дж. Безан, депутат парламенту від Федеральної консервативної партії, який вперше відвідав українську громаду Монреалю, розповів про те, як він сприяв тому, щоб федеральний уряд Канади визнав Голодомор генцидом. Він також наголосив на важливості подальшої співпраці з Україною, через зростаючу загрозу демократії в країні.

Є. Чолій розповів про щорічні збори СКУ у Перемишлі, звідки він щойно повернувся.

Спеціяльні нагороди КУК від П. Ґрода отримали також Марійка Путко, проф. Роман Сербин, кінопродюсер і режисер Юрій Луговий.

Член управи КУК Юрко Кулицький, ведучий вечора, подякував численним засновникам монреальської української громади за їхню відданість і тяжку працю, а також зачитав привітання від прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера. Урочистий вечір завершився концертною програмою.

Бенкет підготував комітет на чолі з Марійкою Путко, мистецьку програму – голова програмного комітету Богданна Клецор-Гаврилюк, Данило Бобик знімав відеофільм, який разом із усіма виступами буде розміщений на вебсайті КУК.

Перед бенкетом П. Ґрод зустрівся з членами управи відділу і представив нового виконавчого директора централі КУК Тараса Залуцького з Отави.

Депутат Луїз Бодуен і президент Конґресу Українців Канади Павло Ґрод. Фото: Юрій Луговий

Богданна Гаврилюк

Кіно і капеля О. Кошиця були темами доповідей в НТШ

НЮ-ЙОРК. – 18 вересня з доповіддю „Українське кіно 2000-их: поновлення дієздатности" у лекційній залі Наукового Товариства ім. Шевченка Америки (НТШ-А) виступив відомий київський кінокритик, оглядач відділу культури всеукраїнської газети „День" Дмитро Десятерик.

Доповідач окреслив основні події в українському кіно за останні два десятиріччя. На зміну руїнівному спадку 1990-их прийшов, за його визначенням, стан радше „коматозний". Засновану у 1997 році премію „Арсенал" за найкращий український повнометражний фільм було присуджено стрічці „Три історії" Кіри Муратової, але далі про цю нагороду поступово забули через брак достойних кінотворів.

Свіжий погляд на українську історію намагався запропонувати Олесь Санін у драмі „Мамай". За словами Д. Десятерика, окремі епізоди цього фільму досить вдалі, але через жмут прикрих недоліків „Мамай" так і залишився лише спробою оновлення історичного жанру.

Відчутні зміни у ситуації почалися після 2004 року. Обсяг інвестицій у кіно зростав, а з ним зростала і кількість повнометражних картин, випущених у вітчизняний прокат.

Далі доповідач характеризував творчість режисерів К. Муратової та Сергія Лозниці – змістовно українських режисерів, адже їхні фільми у своїй основі спираються на дух бароко, визначальний для модерної української культури. Пристрасті, що вирують у кожній новій картині К. Муратової, складна побудова драматургії, увага до візуальних деталей давно усталилися як ознаки її стилю.

Ще одне цікаве ім'я – документаліст Сергій Буковський, який у 2006 і 2008 роках зняв значущі роботи, присвячені найбільшим катастрофам у новітній історії України – „Назви своє ім'я" (про Бабин Яр і Голокост) і „Живі" (про Голодомор).

На переконання Д. Десятерика, українська кінематографія поступово виходить із кризи, з'являються нові незалежні продюсерські та прокатні компанії, вистачає добрих акторів, операторів і монтажерів, удосконалюється обладнання.

Найбільшою проблемою залишається брак високих художніх ідей. Прийдешні роки будуть, проте, насиченими: очікуються спроби реставрації авторитаризму та спротив суспільства. „Все це є справжнім викликом, який потребуватиме належної відповіді з боку мистців кінематографії", – завершив свою розповідь кінокритик.

25 вересня гостем НТШ-А був Василь Гречинський – музичний керівник і диригент українського хору „Думка". Тема його доповіді: „Українська республіканська капеля Олександра Кошиця – шлях на Захід".

Після закінчення Першої світової війни, щоб нагадати світові про Україну, керівництво Української Народної Республіки вирішило відрядити хорову капелю до Парижу, де на конґресі повинна була вирішуватися повоєнна доля Европи. Спочатку В. Гречинський зупинився на обставинах вимушеного переїзду капелі з Києва до Кам'янця-Подільського у лютому 1919 року, коли на Київ з боку Москви наступали більшовики.

Василь Гречинський

Дмитро Десятерик

На розпорядження Симона Петлюри менша частина капелі поспіхом залишила Київ. Натерпівшись у холодних вагонах майже два тижні, капеляни прибули у Кам'янець-Подільський 14 лютого. Одночасно було оголошено конкурс на прийом нових членів до капелі. Щоденно зголошувались кандидати, яких під час репетицій пробувано. Так доповнився склад капелі до 72 хористів.

До кінця березня, завдяки самовідданій праці О. Кошиця, капеля удосконалювала свій репертуар, переважно з українських народних пісень. Маючи видатні організаторські здібності, О. Кошиць за півтора місяці створив капелю майже з нічого. Хористи жили в міських готелях та на приватних квартирах, за відсутності елементарних побутових умов, часто в холоді. Декілька співаків захворіли на тиф.

24 березня 1919 року близько 80 хористів виїхали до українсько-польського кордону. Виступаючи у Чехословаччині, Австрії, Швайцарії, Франції, Бельгії, Голяндії, Англії, Німеччині, Польщі, капеля дістала високу оцінку слухачів і критиків.

В. Гречинський демонстрував прозірки з автографами відгуків багатьох видатних діячів тієї епохи, наводив уривки з листів С. Петлюри та Володимира Винниченка.

С. Петлюра писав: „Тріюмф капелі виправдовує саму ідею висилки її за кордон для ознайомлення чужинців з творчістю нашого народу... З великим почуттям вдячности важка і висока Ваша праця буде записана на сторінках нашого державного і культурного будівництва... І хоч важкий і тернистий шлях до забезпечення щастя нашому народові, все ж, з тим більшим завзяттям мусимо йти до повної його свободи і незалежности".

Пресова група НТШ-А

Пластова оселя „Новий Сокіл" відзначила 60-ліття

БАФАЛО, Ню-Йорк. – 17 липня святкування з нагоди 60-ліття пластової оселі „Новий Сокіл" почалося Службою Божою, яку відправив о. Маріян Процик. Опісля усі таборовики, родичі та гості зійшлися на родинну вечерю.

На свято приїхало багато гостей, котрі в минулому таборували на „Новому Соколі". Вони оглянули виставку світлин з минулих пластових таборів, колекцію таборових відзнак св. п. Славка Пришляка. Увечорі, при ватрі, голова Окружної таборової комісії Маріян Стасюк привітав таборовиків та гостей.

Ватру запалили М. Стасюк, таборовий референт Данило Бутенко, комендантка табору Уладу пластового новацтва Зірка Коломиєць та комендант табору Уладу пластового юнацтва Андрій Титла. Адміністратор оселі Дарка Ганкевич представила „Дерево виховників".

Було цікаво побачити виховників перших таборів на „Новому Соколі" та пластунів, котрих вони виховували на таборах. Юнацтво зобразило історію оселі, після чого почалася весела частини ватри. Усі співали новацькі та юнацькі пісні, з радістю сприймали веселі точки, представлені новацтвом та юнацтвом. Ватра закінчилася величезним колом „На добраніч" і піснею „Ніч вже іде".

18 липня відбулася дефіляда та показ таборів. Навіть „Табір Пташат" під проводом Тані Кость-Фарміґи брав участь. Після дефіляди батьки мали можливість розважатися у цікавих іграх.

Табори на „Новому Соколі" змінилися від часу, коли 60 років тому члени Бафалівської станиці та Начальний пластун Северин Левицький („Сірий Лев") купили площу на першу в США таборову оселю в 1951 році.

„Новий Сокіл" виглядав тоді зовсім інакше. Перші таборовики жили дуже скромно. Тепер табори змінилися. Вони повні сучасних вигод, але зберегли пластові засади таборування. Змінилася кухня – від першої, малої під проводом Асі Чмоли до нової під проводом подруги Тані Ґайзел. Кожного року таборове меню включає вареники, борщ та голубці.

Сеньйори сприймають зміни, як позитивні й потрібні для продовження і росту Пласту. Зірка Домбчевська вважає, що зміни дуже важливі для створення умов пластової дружби, яка залишається на усе життя.

На оселю „Новий Сокіл" таборовики приїздять з станиць в Бафало, Рочестері, Чикаґо, Нюарку, Вашінґтоні, Філядельфії, Сиракюзах, Клівленді, Сіятлі, Дітройті та інших.

Хоча „Новий Сокіл" менший від інших пластових осель, але пластова програма сильно розвивається під час таборів.

Новацькі й юнацькі табори останніми роками мали близько 40 учасників. Через меншу кількість дітей, всі працюють та забавляються разом. Пластова дружба залишається на довгі роки.

Олесь Ковальчук

Віктор Петренко став генералом

ФОРТ-НОКС, Кентакі. – 6 серпня відбулась церемонія на честь полковника Віктора Петренка, якому було надано ранґу бриґадного генерала.

Військову професію В. Петренко здобув після закінчення з відзначенням Стейтового університету в Арізоні. Це було в 1983 році. Опісля він закінчив маґістерки в Університеті Мізурі і військовому коледжі Naval War College (1995 і 2003 роки).

Військову службу за кордоном В. Петренко виконував у Німеччині (1983-1987), Іраку (від 1999 року – дев'ять місяців) та Афганістані (2007-2008).

Леонід Петренко

Бриґадний генерал Віктор Петренко

На Оселі СУМ відбувся Табір мистецтва і культури

Учасники Табору мистецтва і культури на оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, Ню-Йорк.

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – На Оселі Спілки Української Молоді (СУМ) 15-28 серпня відбувся Табір мистецтва і культури „Барви Полтавщини", яким завершився цикл сумівського таборування цього року.

Юнацтво більше довідалося про народну творчість, мистецтво, звичаї та традиції полтавців. Гутірки проводила подруга Олена Тилко-Галькович. У світ бального танцю всі мандрували з Наталею Лемішкою.

Хореограф Дмитро Ленчук провадив народні танці. Андрій Стасів навчав хорового співу, а гри на бандурі – Оксана Телепко. Секретами свого малярства на шклі поділився Андрій Хомик. А мисткиня Стефа Шкафаровська ознайомила з багатством народної вишивки.

24 серпня гості з Еленвілу та Кергонксону разом з молоддю відзначили 19-річчя Незалежности України. Головним доповідачем і ведучою була комендантка табору Марія Поліщук. В програмі звучали національно-патріотичні пісні та вірші, лунали звуки бандур, а танцюристи показали чудові хореографічні композиції. У всіх був урочистий піднесений настрій. Кожен відчув себе частинкою єдиної української родини.

Пам'ятною залишиться і таборова ватра, присвячена генераловіхорунжому Української Повстанської Армії Романові Шухевичеві, 60-ліття трагічної смерті якого припадає цього року. Юрій Греб виконав під звуки ґітари власний твір „Баляду про повстанця".

Глибокі слова і чарівна мелодія опанували кожним юнаком і юначкою, долі повстанця, героїв та всієї України не залишили байдужим підростаюче покоління.

Згодом юнацтво приєдналось до співу з іншими повстанськими піснями.

Друга частина ватри була розважальною: звучали народні пісні та різні жарти. Юнаки та юначки, які вивчали народні і бальні танці, виконали їх разом з своїми друзями та наставниками.

Запам'яталась прогулянка на Союзівку, де відбувся виступ Школи танцю ім. Роми Прийми-Богачевської .

Двотижневе таборування завершилося традиційним концертом для батьків та гостей оселі. Програма відкрилась танцем „Привіт". Звучали вірші та пісні про Полтавщину, серед яких відома пісня „Полтавський рушничок". Особливого кольориту надали концертові пісні з п'єси Івана Котляревського „Наталка Полтавка": „Ой, під вишнею" (виконав хор табору), „У сусіда хата біла" (соліст – Павло Добущак) та „Ой, я дівчинаполтавка" (Дана Курилик та Світлана Микулинська).

Ансамбль бандуристів виконав „Холонівську польку" та пісню Марусі Чурай „За світ встали козаченьки".

Молодша група виконала полтавський танець „Козачок". Оригінальним виявився хоровод „Марина" у виконанні старших дівчат табору, в якому оспівується неповторна краса природи в контексті із звичаями та традиціями українського народу протягом року. Концерт закінчився традиційним гопаком.

Присутні мали змогу оглянути виставку малярства на шклі, полтавської вишивки та інших робіт таборовиків.

А через тиждень всі учасники табору повернулись на оселю для участі в концерті 59-го Маніфестаційного здвигу СУМ Америки. І ще раз був успіх виступу, ще раз – спільні переживання та ще одна незабутня сторінка у книзі споминів про літнє таборування 2010 року .

Марія Поліщук

Відбулася Школа гри на бандурі та хорового співу

ЕМЛЕНТОН, Пенсильванія. – На приватній, 90-акровій оселі Української православної церкви Всіх Святих, у мальовничих горах Алеґені, відбулася школа бандури „Кобзарської Січі", що була заснована 1979 року.

Адміністратором її був Анатолій Мурга, а мистецьким і музичним директором став колишній дириґент Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка Олег Махлай.

Цього року на таборі було чотири відділи гри на бандурі та хорового співу. Від 7 до 21 серпня на оселі відбувався двотижневий курс бандури для учнів від 12 року життя та дорослих під проводом О. Махлая, який поставив собі за мету вивести цю групу на високий рівень гри на бандурі та хорового співу, приділяючи особливу увагу чистій українській мові та дикції. В цьому допомагали помічникиінструктори. У цьому гуртку учасники засвоювали елементарну теорію музики, техніку гри на бандурі, довідались про історію бандури.

Курс духовної музики проходив у Православній церкві Всіх Святих від 11 до 15 серпня. О. Махлай давав поради для дяків-дириґентів і хористів, як виконувати церковну хорову музику. Учасники співали церковні музичні твори славних композиторів. Ця група мала можливість брати участь у різних ансамблях. О. Махлай невтомно працював, щоб навчання в усіх гуртках увінчалося успіхом.

У гуртку дітей віком 9-11 років відбувся курс гри на бандурі 7-14 серпня. Курс провадила талановита вчителька та бандуристка Ірка Завадівська, а їй допомагала Сара Чоловей. Деякі учасники вже грали на бандурі раніше, інші з бандурою зустрілись вперше. Діти не тільки вчилися гри на бандурі та співу, а й розмальовували свої підсорочки, робили браслети або глиняні фігури.

Для розваг кожного вечора була запланована інша програма. Діти влаштували маскараду, брали участь у загальній пробі всіх бандуристів, мали прощальну ватру та виступили на виставі талантів.

Учасники табору привезли з собою інші інструменти, які вони вже опанували. Учні грали на сопілці, флейті, скрипці, піяно, співали і танцювали. Під час дозвілля діти плавали в басейні, або займалися спортом.

І. Завадівська з асистенткою вчила юних бандуристів співати, а коли вони вже знали пісню, тоді співали її під гру на бандурі. Наполеглива праця увінчалась успіхами. Юліянка Ликтей грала на флейті з бандуристами на заключному концерті. Цей концерт слухачі прийняли з повним задоволенням.

О. Махлай, А. Мурга, Українська православна церква Всіх Святих, адміністратори, директори, педагоги, дириґенти, інструктори, асистенти, виховники, всі працівники та опікуни, які причинились до успішного табору, юні бандуристи й їхні батьки заслуговують на сердечну подяку.

Ярослав Ликтей

Учасники табору на оселі Української православної церкви Всіх Святих (у першому ряді зліва сидять): Ляриса Майкел, Ліля Басладинська, Яремія Макаренко, Зеновія Вен-Сайс, Наталка Ликтей, Софія Бенкстон, Зоряна Макаренко, Юліянка Ликтей, Христя Бенкстон, Таня Смик, Анастазія Вен-Сайс і Міля Смик, (у другому ряді): педагог-інструктор гри на бандурі Ірка Завадівська, Данило Ґиґинз, Ґреґор Вен-Сайс, Максим Махлай, Андрій Махлай, Орест Махлай і асистент інструктора гри на бандурі Сара Чоловей. *Фото: Ярослав Ликтей*

Відкрито пам'ятник оборонцям форту

ДУБНО, Рівненська область. – 16 вересня на території Тараканівського форту відбулися урочисті заходи з вшанування польських оборонців форту з 43-го полку Війська Польського, які під командуванням майора Віктора Матчинського у липні 1920 року героїчно боролися і загинули у боях проти Червоної армії.

Українську сторону представляли делеґації від Світової громадської військово-патріотичної організації українських козаків „Українське вільне козацтво" та Рівненської обласної громадської організації „Українське вільне козацтво ім. Северина Наливайка" на чолі з отаманом паланки в Україні Володимиром Мусієм; Всеукраїнської громадської організації „Велике козацьке коло" на чолі з верховним отаманом Володимиром Присяжнюком; Громадської організації „Козацьке стрілецьке братство" на чолі з отаманом Віктором Федосюком.

Польську сторону представляли Генеральний консул Польщі в Луцьку Томаш Янік, віцеконсул Кшиштоф Василевський та делеґація від Стрілецького куркового братства Тухолі на чолі з Марішем Вегнером.

Учасники заходів взяли участь у Літургії, яку відслужив українською і польською мовами у фарному костелі Яна Непомуки в Дубні Єпископ-ординарій Маркіян Трофим'як.

Українці та поляки спільно встановили пам'ятного хреста на братській могилі польських стрільців. Необхідні пошукові та відновлювальні роботи здійснили козаки з Рівного.

З промовами під час відкриття пам'ятного хреста виступили Т. Янік, М. Вегнер, В. Мусій, Єпископ-ординарій М. Трофим'як, В. Федосюк.

Відбулася презентація нового туристичного маршруту, який розкриває невідомі сторінки історії Дубна і Тараканівського форту, знайомить сучасників з славними ділами українсько-польських військ у боротьбі за українську державність.

В. Мусій ознайомив учасників з діяльністю українських козаків щодо відновлення сторінок воєнної історії Волині. Особливу увагу козаки приділяють пошуку поховань воїнів різних держав, які загинули у Тараканівському форті та поблизу нього під час Першої та Другої світових воєн. У цих місцях є поховання українські, австрійські, німецькі, російські та польські. Козакам допомагають місцеві жителі, молодь, громадські організації та меценати.

Єпископ-ординарій М. Трофим'як зазначив: „Навчені історією, пам'ятаймо, що треба бути разом, тільки разом, ніколи не виступати один проти одного. Коли наші народи були разом, то творилися чудесні сторінки історії. А коли стали один проти одного, то потерпіли усі".

Учасники заходів перед входом до фарного костелу Яна Непомуки в Дубні (зліва): польські гості Мар'ян Андрашак, Ґжегож Весе, Кшиштоф Василевський, Томаш Янік, Єпископ-ординарій Маркіян Трофим'як, Марюш Вегнер, представник України митрофорний протоієрей о. Миколай, Ян Горнович, обозний Козацького стрілецького братства Анатолій Олексюк, отаман Козацького стрілецького братства Віктор Федосюк, Ришард Фельський.

Біля Тараканівського форту.

Весною 1920 року Росія підготувала широкомаштабний похід у Европу. Для зупинення цього походу 25 квітня 1920 року у Варшаві було укладено військовий союз між Українською Народною Республікою і Польщею.

У квітні-травні польсько-українські збройні сили розпочали наступальні бої проти Червоної армії. Але в липні 1920 року Червона армія перейшла в наступ.

Оборона Тараканівського форту тривала 16-20 липня. На підступах до форту зазнали великих втрат більшовицькі 11-та кавалерійська дивізія 1-ої Кінної Армії та 45-та Волинська стрілецька дивізія під командуванням. Форт обороняли лише 1,000 жовнірів 43-го полку Війська Польського під командуванням майора В. Матчинського.

Оборонці стійко утримували свої позиції, не зважаючи на величезну перевагу наступаючих військ. І тільки шквальний вогонь артилерії та броньовиків змусив їх покинути форт і з боєм відступити у напрямку на Львів.

У середині вересня 1920 року українсько-польські війська перейшли у наступ. Більшовицька армія зазнала великих втрат в людях та майні, а головним чином деморалізувала її, висвітливши внутрішню слабкість. Більшовики армія безупинно котилася з-під Варшави, і їх можна було б цілковито розбити, але ця можливість була втрачена. Польське командування пішло на замирення з більшовиками.

23 серпня цього року польські та українські делеґації взяли участь у відзначенні 90-ої річниці битви під Задвір'ям, де було зупинено наступ Червоної армії на Львів. Наступним кроком з вшанування геройського чину українсько-польських військ у спільних бойових діях 1920 року буде встановлення в Замості, оборона якого зупинила похід Червоної армії на Варшаву, пам'ятного знаку командирові 6-ої Січової стрілецької дивізії Армії УНР генераловіхорунжому Маркові Безручку.

Анатолій Грива,
Наказний кошовий отаман
Українського вільного козацтва

Відбулося свято „З народної криниці"

ДУБНЕ, Рівненська область. – В осінній час, коли цупким перевеслом підперезується хліборобський ужинок, у Дубні 18 вересня люд зібрався на фолкльорно-мистецьке свято „З народної криниці".

Його родзинкою стало театралізоване дійство, на якому були старовинні предмети побуту, різнобарвні вишивки, унікальні вироби з дерева та соломи, виступи фолкльорних колективів, смачні страви традиційної української кухні, конкурс короваїв.

Євген Цимбалюк

Фолкльорний ансамбль із села Варковичі на святі „З народної криниці".

На Маківці пом'янули Українських Січових Стрільців

СКОЛЕ, Львівська область. – Як і щороку, в першу неділю серпня, на Маківці, біля Меморіяльного цвинтаря Українських Січових Стрільців (УСС) була відслужена Панахида, відбулися віче-реквієм і концерт найкращих художніх колективів Галичини. Саме тут в далекому 1915 році леґіон УСС (майже 200 юнаків і дівчат, багатьом з яких ледве виповнилося 17 років), розгромив військо російського царизму. Своїм звитяжним подвигом вони вписали яскраву сторінку боротьби за Українську державу.

Пригадую, як наша мати довгими зимовими вечорами 1950-их років, аби хтось не почув, розповідала нам, малим дітям, що залишилися без батька, про Маківку і ніжно наспівувала пісню:

Ой Маківко, Маківочко
Ти гора висока.
То на тобі, Маківочко
Могила широка...

Незважаючи на переслідування, люди йшли на це священне місце, як на прощу. Глибокий слід залишили відвідини Маківки і в моєму серці.

Минули роки. Україна стала незалежною. Вдячні нащадки спорудили тут величний Пантеон січової слави, який був урочисто освячений на початку серпня 1999 року.

Бойове хрещення леґіон прийняв в березні-травні 1915 року. За цей період молодим січовикам довелося тричі зіткнутися з добре озброєною і вишколеною російською армією. Третій вирішальний бій почався вранці 1 травня 1915 року наступом москалів. Але січовики вистояли в цьому нерівному бою і перемогли ворога. Тут склали свої молоді голови 42 стрільці, а 76 було поранено.

Я зустрівся на Маківці з американцем Олівером Шао, який прибув в Україну з США як доброволець. Він зізнався: „Хоч важко я долав крутий підйом на Маківку, та не шкодую, бо побачив на вершині гори неповторний меморіяльний комплекс і сотні людей – від старехньких до дітей. Це ж як треба любити свій народ, його історію, аби спорудити такий величний пам'ятник героям".

За доброю традицією в першу неділю серпня Маківка знову зібрала бойківську громаду з національними стягами і церковними хоругвами, до якої долучилися паломники з різних реґіонів України.

Молебень і Панахиду відслужили священики найближчих на цьому терені церков. Співав хор церкви Різдва Пресвятої Богородиці з міста Сколе, де настоятелем вже чимало літ митрофорний протоієрей о. Василь Головацький. Добрим і талановитим реґентом хору є Леся Зінкевич.

З промовою виступив голова Сколівської районної адміністрації Михайло Гнатишин, який сказав: „Найважливішою подією у бойових змаганнях синів Галицької землі за волю залишилась Маківка. Леґіон Українських Січових Стрільців на Маківці грудьми захищав Европу від східних орд. Нинішне паломництво піднесе наш український дух, утвердить правильність і несхибність обраного нами шляху, опалить наші серця неспокоєм, жертовною працею задля торжества святих ідеалів, за котрі боролися і помирали Українські Січові Стрільці".

Ще довго над вічнозеленими Бескидами зринали духовні і національно-патріотичні пісні церковного хору, чимало з яких підхоплювали всі учасники цієї хвилюючої події.

Свято завершилося Гимном України. Люди не квапились залишити це святе місце. І здавалося, що це вже були інші люди – очищені духовно, освячені молитвою, піднесені духом.

Василь Романчук

Меморіяльний цвинтар Українських Січових Стрільців на Маківці.

Вклонитися героям прийшли на Маківку ветерани визвольних змагань.
Фото: Василь Романчук

На фестивалі „Захисти свою фортецю"

Оля Марин

УРИЧ, Львівська область.– 4-5 вересня у селі Уричі Сколівського району, що на Львівщині, фортеця Тустань уп'яте скликала друзів. Гасло цьогорічного фестивалю української середньовічної культури – „Захисти свою Фортецю".

Протягом двох днів гості Фестивалю мали змогу пожити у середньовіччі разом з лицарями-русичами, допомогти втілити у життя леґенду „Загадки духа предків" (дійство з народом та воїнами). Люди не тільки спостерігали, а й мали можливість бути всередині леґенди, стати учас-

*(**Закінчення на стор. 14**)*

Мальовничі скелі Урича.

У середньовіччі теж варили куліш.

Вродливі учасниці фестивалю. Фото: Оля Марин

Уряд України підтримує електронну бібліотеку

КИЇВ. – У вересні уряд України прийняв рішення про фінансову підтримку проєктові „Електронна бібліотека України: створення Центрів знань в університетах України“. Зокрема на 2011 рік передбачається фінансування з державного бюджету передплати доступу для 85 найбільших українських університетів до світових наукових баз даних.

Стануть доступними світові інформаційні ресурси з технічних, медичних, соціяльних та гуманітарних наук, а також деякі довідкові ресурси, електронні журнали.

Проєкт започаткувала 1 січня 2009 року Києво-Могилянська Фундація Америки з метою високоякісного інформаційного забезпечення розвитку науки та освіти в Україні за фінансової підтримки Реґіональної місії Аґентства США з міжнародного розвитку в Україні. Головними завданнями проєкту є створення системи обміну інформацією між Україною та світовою академічною спільнотою, розвиток співпраці між університетами, науковцями та іншими інституціями, які представляють економічні, культурні ті інші сфери суспільного життя, створення системи навчальних програм для університетських спільнот.

Директор Києво-Могилянської бібліотеки, віце-президент Києво-Могилянської академії і виконавчий директор проєкту „ЕлібУкр“ Тетяна Ярошенко.

Протягом першого року повністю завершено розбудову інфраструктури проєкту та залучено сім найбільших університетів. Понад 195 тис. студентів та 9,000 університетських працівників отримали доступ до 22 передплачених за проєктом та 49 відкритих баз даних.

Проєкт розраховано на три роки, він відкритий для участи усіх українських університетів.

За додатковою інформацією можна звертатись до Тетяни Ярошенко, віце-президента Національного університету „Києво-Могилянська академія“ на електронну адресу: yaroshenko@library.ukma.kiev.ua. Центральний веб-портал проєкту: http://www.elibukr.org.

Михайло Пересунько

На фестивалі...

(Закінчення зі стор. 13)

никами дійства, тими, хто живе духом Тустані. Фестивальники виконали ролі людей, яких зачарувала зла відьма.

Щоб зняти чари, вони мали випробувавти себе у майстернях бою, стрільби з лука, ремісництва, співу і танцю для того, щоб дати відповідь на загадку Духу Предків. Найспритнішого та найвідважнішого із відвідувачів посвятили у Лицарі. Нагородою переможцю став справжній меч. Це була спроба залучити до дійства глядачів не тільки на майданчиках-майстернях, але й на сцені.

На фестивалі реконструктори традиційно мірялися силами у турнірі. А коли стемніло, влаштували нічний штурм фортеці з вогнями, шквалом стріл і тараном. Дзвін мечів підсилював живий звук зі сцени – ритми гурту „Йорий Клоц“. Дівчата з клюбу історичного фехтування та танцю „Пантера“ дивували глядачів вогняним дійством.

На галявині біля музею облаштували містечко скульпторів, а на фестивальній території демонстрували свій крам ремісники. На дитинці фортеці співали барди, а на великій сцені – гурти „Дивні“, „Містерія“ та інші.

На другий день фестивалю воїни влаштували боротьбу та бої „лава на лаву“ – реконструктори виступили проти команди організаторів фестивалю, згодом до них почали долучатися глядачі. Така атракція настільки всім сподобалася, що, очевидно, стане традицією. Також усім гостям Фестивалю пропонували безкоштовний „Тустанський чай“ з карпатськими травами та медом, яким мали змогу зігріватись усі охочі.

Новинкою цьогорічного фестивалю „Ту Стань!“ стала вежа на скелях, встановлена у первісному місці, з первісними розмірами. Вночі вежа засвітилася, разом із скелями, під звуки гимну Тустані.

„Ту Стань!“ – єдиний в Україні фестиваль саме української середньовічної культури, який цілісно відтворює побут українського середньовіччя, - передає культуру лицарів-русичів.

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ" .... www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" .... www.ukrweekly.com

EQUAL H
OPPOR

На Волині відроджуються святині

Закладено Собор Холмської ікони Божої Матері

ЛУЦЬК. – Величний собор Холмської ікони Божої Матері Української Православної Церкви Київського патріярхату закладено в Луцьку. Він матиме 12 бань, а у висоту сягатиме 40 метрів. 21 вересня було освячено наріжний камінь під майбутню будову.

Зведення храму обумовилося наявністю у Луцьку ікони Холмської Божої Матері. Ця святиня після реставрації, яка тривала з 1996 року, перебуває на зберіганні у Музеї волинської ікони.

У роки Першої світової війни ікону вивезли з Холма до Москви, а потім до Києва. Повернувся святий образ до Холму у 1943 році завдяки старанням Митрополита Іларіона (Івана Огієнка). З 1944 року ікону зберігала родина православного священика о. Гавриїла Коробчука. У 2000 році його донька Надія Горлицька передала образ до Музею волинської ікони. Після довготривалих реставраційних робіт зі святого образу було знято нашарування величезного часового прошарку, і святиня постала перед сучасниками такою, якою її бачили наші предки 1,000 років тому.

Архиєпископ Луцький і Волинський Михаїл Української Православної Церкви Київського патріярхату біля святого образу в Луцьку.

Друге народження 300-річної каплички

РАДИВИЛІВ, Рівненська область. – На початку XVIII ст. у місті з'явилася капличка на честь св. Марії-Магдалини як оберіг міста. 1715 року в часі великої епідемії холери її звели „на знак сумлінного моління й покути за гріхи перед Богом". Холера відступила від Радзивилова. У 1962 році трактором розвалили історичну споруду.

Наразі на освячене місце у відновлену капличку повернулася вціліла ікона св. Марії-Магдалини.

Встановили хрест як святиню

ОСТРІЇВ, Рівненська область. – Флор Лещук збудував свій будинок на порожньому місці ще у 1973 році, а недавно, перекопуючи город, знайшов у землі двометровий хрест.

Краєзнавці встановили, що на цьому місці була церква, у яку під час Першої світової війни влучив австрійський снаряд і вона згоріла. Хрест з бані впав з висоти і залишився у землі. Його встановили у садку як пам'ятку про остріївську святиню.

Євген Цимбалюк

Володимир Гриненко – один із відбудовників каплиці св. Марії-Магдалини у Радивилові.

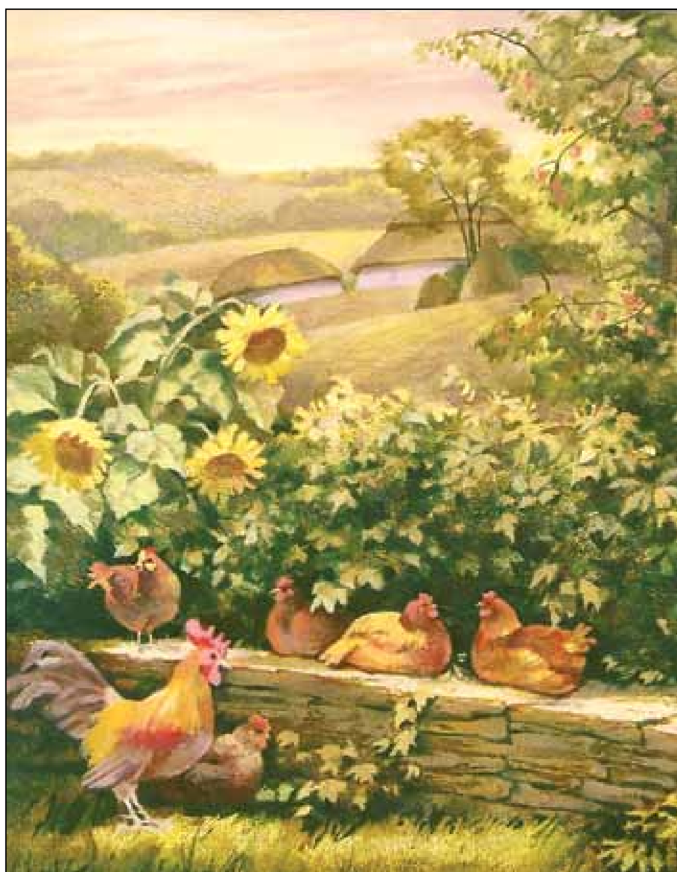
Флор Лещук з дочкою Тамарою біля знайденого хреста в селі Острієві.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

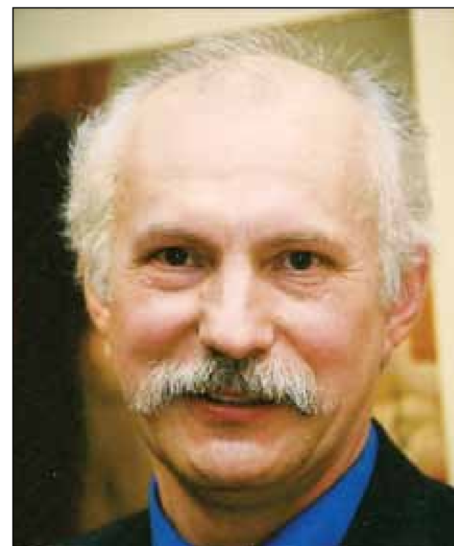
Краса життя на полотнах Олександра Ткаченка

Олександер Ткаченко. „Іриси".

Олександер Ткаченко. „Полудневий спокій".

Олександер Ткаченко

Олександер Ткаченко. „Стара левада".

ЧИКАҐО. – В Українському Національному музеї 1 жовтня відкрилася виставка творів живописця Олександра Ткаченка та скульптора Леоніда Козлова „Ода краси і життя".

Картини О. Ткаченка засвідчують особливий стиль художника, природність внутрішнього світу автора. Його творчість віддзеркалює психологічне вміння подивитися на себе і своє середовище.

Художник живе й працює в Америці понад 20 років, куди переїхав з Дніпропетровської области. З батьківської волі став учнем української кляси російської школи в Кривому Розі. При вступі у Дніпропетровське художнє училище написав з української літератури.

Після закінчення училища молодий художник брав активну участь в альтернативних мистецьких акціях, які прийшли на зміну офіційним виставкам. Тоді з'явилися ориґінальні графічні твори О. Ткаченка. У 1988 році він представив своє мистецтво в Київському політехнічному інституті. Через рік цю виставку було показано в Дніпропетровську.

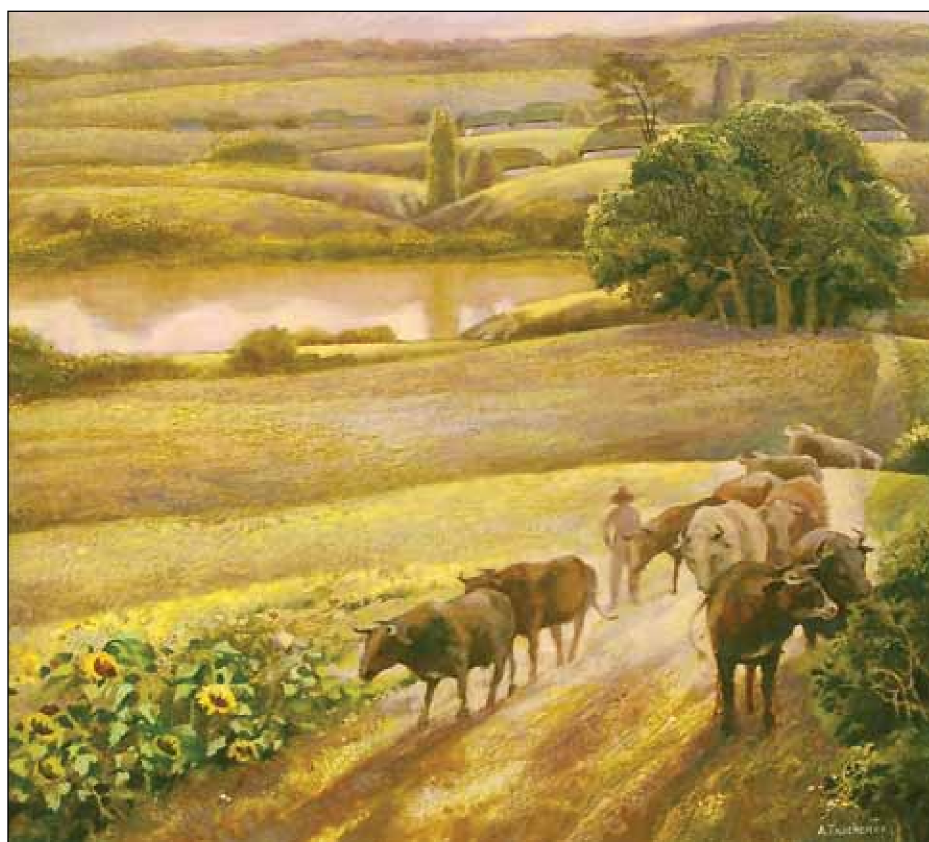
Молоде подружжя художників О. і Марії Ткаченків з маленьким сином вирішили податися у малознані краї. Для життя обрали тиху закутину в годині їзди від Дітройту. Тут скромну оселю оточують дубові гаї, за вікнами – справжній рай для творчости. Його маленькі шедеври славлять природу – „Догорає вечір", „Біля дідової криниці", „Іриси", „Пісня трав", „Пробудження"…

Авторське бачення ладу позначене стриманою гамою кольорів, вишуканістю і чистотою.Опоетизована палітра його довкілля перегукується з стежками до дідової хати, барвами маминого козацького степу.

У творчому доробку мистця чимало виставок в американських ґалеріях та музеях. Вдруге виставляється в Українському Національному музеї в Чикаґо. Своїм творчим кредом він вважає постійне нагадування світові про присутність духовного, про дар життя в гармонії з природою, з людьми і з самим собою.

Виставка триватиме до кінця жовтня. Адреса музею: 2249 W. Superior St., Chicago, IL 60612.

Марія Климчак

Олександер Ткаченко. „Літній ранок".

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ КОННЕКТИКАТ

відбудуться

в суботу, 30 жовтня 2010 року, о год. 2:00 по пол.
в залі Української католицької церкви св. Покрови
255 Barnum Ave., Bridgeport, CT 06608

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делеґати, та по два делеґати від наступних відділів:

12, 59, 67, 253, 254, 277, 387, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:
Стефан Качарай – Президент УНСоюзу
Ґлорія Горбатий – Радна УНСоюзу

За управу Округи:

Мирон Колінський, Голова Округи
Ігор Гайда, Заступник голови
Богдан Добощак, Секретар
Ґлорія Горбатий, Касир

Ляльки Наталі Кузьменко прийшли до музею

Колискова.

Дарина.

Член Національної спілки народних майстрів України Наталя Кузьменко.

Молода мати.

ЧЕРКАСИ. – В художньому музеї створено постійно діючу експозицію картин відомої поетеси та художниці Валентини Кузьменко-Волошиної і ляльок її доньки Наталі.

В сім'ї Кузьменків усі були обдаровані – грали на музичних інструментах, співали чи малювали. Наталці Кузьменко змалечку прививали любов до народної творчости. Вона любила слухати пісні прабабусі Марії Добровольської. Співали разом, записували слова пісень.

В шкільні роки дівчинка пробувала виготовляти ляльки, схожі на героїв народних казок. Це й визначило її творчість. В одному часописі молода майстриня прочитала про вузликову автетичну ляльку. Це було новиною для неї. Вирішила спробувати. Вийшло і сподобалось. Так вона стала майстринею, яка відроджувала цей вид ляльки.

Тепер твори Н. Кузьменко відомі в Німеччині, США, Канаді, Італії. Неодноразово вона мала персональні виставки в музеях міста й области, брала участь у всеукраїнських виставках.

Маленька внучка Одарочка, якій зараз три роки, пробує допомагати бабусі, цікавиться. Зараз в доробці членки Національної спілки народних майстрів України Н. Кузьменко багато задумів. Вона вчить своїй майстерності дітей в школах, в майстер-клясах, щоб росли послідовники давньої української школи ляльkарства.

Олександер Костирко

СПОРТ

Спортовий табір ім. генерала Романа Шухевича

Спортовий табор ім. генерала Романа Шухевича в Еленвілі, Ню-Йорк.

Члени команди підтримують гравців під час Олімпіяди, граючи на вувузелах.

Дружнє потиснення рук після гри копаного м'яча команди СУМ та команди „Чорноморської Січі".

Андрій Леськів

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 77 таборовиків Спілки Української Молоді (СУМ) мали нагоду 1-14 серпня відбути Спортовий табір ім. генерала Романа Шухевича на оселі СУМ. Кожна кімната представляла іншу країну і змагалася кожного дня з іншими кімнатами у різних неатлетичних компетиціях, наприклад, хто найбільше говорив українською мовою, котра кімната була найчистіша, хто найкраще машерував, найшвидше вибігав на збірку, найліпше співав і т. п.

Були представлені Південно-Африканська Республіка, яка була цього року господаркою Світового чемпіонату з футболу, а також Канада, Австралія, Англія, Німеччина, Арґентина, Бразилія, Франція, Бельгія та Естонія, бо там є осередки СУМ.

Члени команди вживали так звані вувузели – голосні трубки, які були популярними під час Світового чемпіонату 2010 року, мали систему карток для покарання за погану поведінку чи невживання української мови, кожна кімната зробила хустки своєї країни. Уся система змагань допомогла таборовикам навчитись співпраці і спортової поведінки.

Таборовики займалися різними видами спорту. Плавацькою програмою провадили Марко Бобрівник (Гартфорд, Конектикат) і Вікторія Мозуряк (Випані, Ню-Джерзі), Богдан Шафран (Гартфорд) і Зенон Бетлей (Пасейк, Ню-Джерзі) вчили грати у софтбол. Теніс провадив Адріян Бобрівник (Гартфорд), а Петро Колінський (Гартфорд) і Данило Пущак (Пасейк) вчили відбиванки.

Впродовж першого тижня Тереса Рід (Бостон) була інструктором з легкої атлетики, а під час другого тижня її змінили М. Бобрівник і Данило Ниш (Філядельфія), які вчили табровиків кидати кулю, бігати, стрибати вгору і в далечінь. Футбольні тренери Андрій Кудрик (Пасейк), Микола Куцина (Випані), Роман Табачук (Випані) і Михайло Глушко (Йонкерс, Ню-Йорк) провели ще одне літо на таборі, навчаючи майбутніх футбольних чемпіонів. Теодор Боднар (Ню-Йорк) вчив важкої атлетики.

Спортовий табір взяв участь в річній дводенній Олімпіяді, яку спонзорує Українська Спортова Централя Америки і Канади (УСЦАК). Таборовики змагалися проти „Чорноморської Січі" з Ню-Джерзі з тенісу і плавання на Союзівці, з легкої атлетики, копаного м'яча і відбиванки – на Оселі СУМ. Сумівці здобули дуже гарні результати, вигравши у відбиванці і в двох футбольних змаганнях.

Таборовики щодня вправляли спів під проводом Андрія Стасіва з Ню-Йорку, вивчили пісню „Боже великий, єдиний" („Молитва за Україну") і заспівали її на Службі Божій. Пізніше співали пісні УПА, українські народні пісні, які заспівали пізніше на традиційній ватрі. Дотримуючись теми копаного м'яча, таборовики поїхали двома автобусами до спортової арени в Герісон, Ню-Джерзі, де відбулись футбольні змагання між місцевою командами „Ню-Йорк Ред Булс" і „Торонто Ф.К.".

Таборовики захоплено спостерігали за грою професійних гравців і радісно зареаґували голосними окликами, коли під час перерви на великому екрані з'явився напис англійською мовою – „Спортовий табір СУМ".

У таборовому турнірі копаного м'яча перемогла команда Арґентини, у складі якої грали наймолодші юнаки. Друге місце посіла команда Англії, третє – команда Південно-Африканської Республіки.

Спортовий табір був успішним завдяки сумлінній праці команди, у якій були комендант – Теодор Боднар, бунчужний – М. Бобрівник, головний виховник – Андрій Леськів (Філядельфія), писар – Христофор Різо (Випані), медична опіка – Христина Кобилецька (Ню-Йорк).

Переклад з англійської мови:
Лев Іваськів

Одна перемога і три поразки команд України

28 вересня в Портуґалії, на стадіоні „Брага Мунісіпал" донецький „Шахтар" здобув доволі легку перемогу у другій турі Ліґи чемпіонів Европи, коли з рахунком 3:0 переміг „Брагу".

Перемогу чемпіонам України забезпечив атакуючий дует бразильців – Даґлас Коста і Луїс Адріано – та чудова гра українця Андрія П'ятова у воротах.

Цією перемогою „Шахтар" заявив про можливий вихід з групи у дальші змагання.

Дальші змагання – 19 жовтня і 3 листопада з командою „Арсенал" (Англія), 23 листопада – з командою „Партизан" (Сербія), 8 грудня – з командою „Брага".

* * *

30 вересня в Тирасполі, Молдова, на стадіоні „Шериф" в змаганнях другої тури Ліґи Европи київська команда „Динамо" програла молдавському „Шерифу" з рахунком 0:2. Забивали цього вечора кияни самі собі. Спочатку воротар Денис Бойко вибив м'яч і влучив у гравця „Шерифа" Олександра Єрохіна, від спини якого м'яч залетів у ворота. Потім Євген Хачеріді зіграв рукою у власному карному майданчику і господарі пробили влучно карний м'яч. Рахунок став 2:0. Тепер „Динамо"посідає останнє місце в групі.

Друга зустріч киян з „Шерифом" відбудеться 15 грудня. 21 жовтня і 4 листопада „Динамо" гратиме з голяндською командою „АЗ Алкмар", 2 грудня – з командою „БАТЕ" з Білорусі.

* * *

30 вересня в другій турі Ліґи Европи на харківському стадіоні „Металіст" місцева команда „Металіст" поступилася команді „ПСВ" з Голяндії. Під час гри тривав дощ. Голяндці вміло вели гру, фактично не даючи нагоди супротивникам добитися чогось путнього. Підсумок – 0:2.

У наступній грі Ліґи Европи 21 жовтня „Металіст" гратиме проти італійської „Сампдорії".

Потім харків'яни змагатимуться 1 грудня з угорською командою „Дебрецен" і 16 грудня з командою „ПСВ" з Голяндії. В групі „Металіст" – на передостанньому, третьому місці.

* * *

Львівська команда „Карпати" 30 вересня зустрілася в другій турі Европи з французькою командою „Парі-Сен-Жермен (ПСЖ)" на стадіоні „Парк-де-Пренс" в Парижі. Гру львів'ян зіпсував швидкий ґоль, забитий з далекої відстані уже на четвертій хвилині. Рахунок – 2:0.

Наступні змагання львівської команди відбудуться 4 листопада – з командою „Севілья" (Еспанія) , 2 грудня – з командою „Борусія" (Німеччина) і 15 грудня – з командою „ПСЖ" (Франція). В групі „Карпати " – на останньому місці. (*„Чемпіон"*)

У світлу пам'ять о. диякона д-ра Мирона Ткача

19 серпня у Сиракузах, Ню-Йорк, поширилась сумна вістка про те, що відійшов у вічність о. диякон д-р Мирон Ткач (Коч), проживши 73 роки. Він віддано, упродовж 28 років, виконував свої дияконські обов'язки в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя.

Величаві похоронні відправи в цій церкві, в яких взяв участь Владика Павло Хомницький з Стемфорду та близько 10 священиків і чотири диякони, відбулися 23-24 серпня, а похорон Покійного – біля його батьків Анастасії (з дому Колодій) і Василя Ткачів, на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорді, Ню-Йорк.

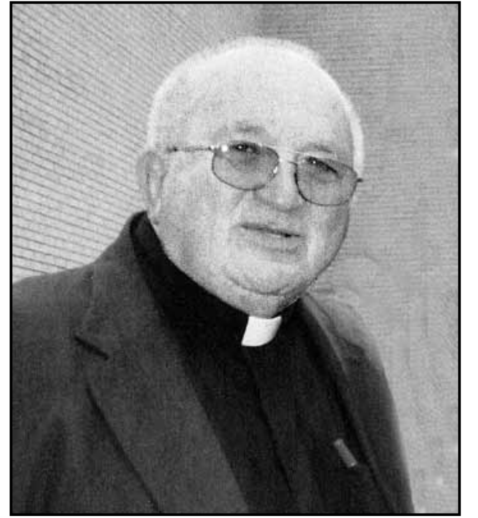
Мирон Ткач народився 12 серпня 1937 року в селі Настасів на Тернопільщині, в 1949 році приїхав з батьками до США. Родина оселилась у Трой, а відтак у Коговсі, Ню-Йорк. Вихований в релігійній родині, майбутній диякон студіював у Колегії св. Василія у Стемфорді, Конектикат, яку закінчив у 1958 році, одержавши науковий ступінь бакалавра з філософії та психології. Тут вивчав також українську, англійську, латинську та грецьку мови, був редактором студентської газети „Зоря". Свої студії продовжував у коледжі Сієна, де в 1962 році здобув ступінь маґістра з історії Америки, а в 1975 році – докторат з філософії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Одначе, всупереч богословським студіям, М. Ткач не став священиком. В 1962 році він одружився з Джойс Мазурек у Церкві свв. Павла і Петра в Коговсі, в 1982 році став піддияконом, а відтак – дияконом і з того часу віддано служив у Церкві св. Івана Хрестителя. Уся його родина була активною в парафії. М. Ткач був також членом церковних організацій, очолював Товариство Святого Імени. Крім того, був наймолодшим мужем довір'я у своїй парафії. У своєму служінні Церкві спирався на підтримку довголітнього пароха о. декана Василя Середовича.

Коли в 2007 році парафія св. Івана Хрестителя урочистим бенкетом відзначала 25-річчя праці о. диякона д-ра М. Ткача, то виявилось, що між усіма дияконами Української Католицької Церкви в Америці, він служив найдовше. Папа Бенедикт XVI надіслав йому своє апостольське благословення.

М. Ткач не забував про долю України, до останніх днів життя цікавився вістками і журився невтішним розвитком подій в далекій батьківщині. Він двічі відвідав Настасів – село свого дитинства. У місцевій школі впродовж кількох років фундував стипендії для найкращих учнів і вчителів.

Як педагог о. диякон М. Ткач після одруження одержав працю в середній католицькій школі для хлопців у Сиракузах, в якій упродовж 24 років навчав історії та був головою департаменту суспільних наук. Крім того, був учителем, а відтак директором Школи українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах. 20 років він навчав майбутніх дияконів латинського обряду. Як громадський діяч, був активний в праці відділу Українського Конґресового Комітету Америки, який деякий час очолював, був також членом дирекції Українського народного дому. За свою працю одержав численні нагороди.

Св. п. о. диякон д-р Мирон Ткач

М. Ткач був членом українських забезпеченевих установ „Провидіння" та Українського Народного Союзу. Упродовж багатьох років до кінця життя очолював 39-ий відділ УНСоюзу – Товариство „Українська Січ" і був делеґатом на XXXIII Конвенцію УНСоюзу.

Бл. п. о. диякон М. Ткач був людиною ввічливою та доброї вдачі, завжди усміхнений, любив добрі жарти.

Покійний залишив у смутку дружину Джойс і трьох доньок з чоловіками – Дебору, Андрею і Меланію та 11 внучат, ближчу та дальшу родину в США, Канаді й Україні, багатьох друзів, що його поважали та шанували.

Нехай добра пам'ять про о. диякона М. Ткача залишиться між нами на все життя.

Микола Дупляк

Д-р Л. Курилко – вчений і філантроп

Д-р Любомир Курилко відійшов у країну вічності 24 серпня, залишивши у великому смутку дружину Дарію, дітей Наталку Олдз з мужем Давидом, Катрусю Канарську з мужем Томою, сина Андрія з дружиною Людмилою та сім онуків. Від нас відійшла людина, яка все своє творче життя присвятила родині, науці та благодійним заходам української діяспори.

Л. Курилко народився у Львові в 1932 році. Ще малим хлопцем прийшлось йому переживати трагічні події Другої світової війни, а передусім окупацію західньої України радянською владою, коли його батька розстріляли в органах НКВД.

Св. п. д-р Любомир Курилко

Після п'ятирічного скитання у таборах для переміщених осіб в Австрії, Л. Курилко у 1949 році разом з родиною прибув до США. Вищу освіту почав у Сиракузькому університеті (Ню-Йорк), яку закінчив спершу з вченим ступенем бакалавра, а після цього – маґістра хемічної інженерії. Як молодий інженер, займав контрольні пости в індустріяльних підприємствах, що удосконалювали технологію очищення нафти, будування нафтосховищ і виробництва ракетних двигунів.

Маючи велику наснагу до науки, він поглиблював свої знання з прикладних наук. Для продовження навчання вступив до Прінстонського університету (Ню-Джерзі), де був лектором і здобув вчений ступінь маґістра аерокосмічних та технічних наук. У Пенсильванському університеті захистив докторську працю з удосконалення методів обробки нафтової сировини.

Л. Курилко приклав багато зусиль й енергії, щоб здобути високоякісну академічну освіту. Він, як мало хто інший, мав чотири вчені ступені й був власником шістьох патентів. Протягом 11 років був професором у Стівенс-інституті технологічних наук (Гобокен, Ню-Джерзі). В 1981 році заснував консультативну фірму „Зорекс", що розв'язувала проблеми в галузях теплового випромінювання, використання і збереження енергії та охорони навколишнього середовища. Крім того, у 1993 році заснував індустріяльне підприємство „Нітані", що спеціялізувалась у переробці паперу.

Л. Курилко був активним членом Пласту і належав до куреня „Бурлаки". Був ентузіязстом довкілля і таборового пластунського життя, любив мандрувати і таборувати, а взимку з'їжджати на лещетах. Здобув фах авіятора і літав на невеликих літаках. Був філантропом і допомагав багатьом доброчинним установам.

Після відновлення Української державности звернув увагу на виховання національно свідомої молоді й довгі роки надавав повні стипендії 10 потребуючим студентам у Львівському національному університеті ім. Івана Франка. Відчував нестачу української професійної літератури, а передусім сучасної академічної термінології, тому включився у працю Американсько-української медичної фундації, що спонзорувала переклади сучасних англомовних медичних підручників і словників та розподіляла їх безкоштовно між університетами, бібліотеками, лікарями і студентами в Україні.

Завдяки його жертвенности появився двотомний український переклад американського медичного словника Дорланда (2.3 млн. слів). Слід згадати, що англомовний словник Дорланда є найавторитетнішою медичною книгою у світі. Українське видання цього монументального лексикону піднесло українську медичну термінологію до світового рівня і підтвердило живучість української мови.

Покійний д-р Л. Курилко залишив по собі монумент, який століттями стоятиме на сторожі української мови і науки.

Вічна Йому Пам'ять!

Д-р Павло Джуль

Юліян „Левко" Котляр

4 липня 1924 р. - 17 жовтня 2009 р.

Один рік тому наша родина засумувала з приводу відходу у вічність нашого найдорожчого батька, діда, прадіда, брата та хресного батька.

Ю. Котляр, був наймолодшим з шести хлопців із 8-ми дітної родини в селі Дудинце, що на Лемківщині.

У 1944 р. „Левко" склав присягу як вояк УПА у тактичному відділі „Данилів" під проводом командира Володимира Сорочака „Ворона" – „Беркута".

У недалекому минулому був головою Організації Колишніх Вояків Української Повстанської Армії в США і Канаді, головою „Літопису УПА" та активним членом українських організацій: у 42 Відділі УНС у Пасейку, Н. Дж., Організації Оборони Лемківщини, „Самопомочі", Українського Народного Дому у Пасейку.

В неділю, 17 жовтня 2010 р. після Служби Божої о 8:30 ранку

буде відправлена Панахида за спокій душі Покійного

в Українській католицькій церкві св. Миколая,

212 President St., Passaic, New Jersey.

Того ж дня буде відправлена Панахида за полеглих вояків УПА після Служби Божої о 10:30 ранку.

Після святої Літургії відбудеться коротка доповідь про „Літопис УПА" та виставка матеріялів про УПА.

З глибоким жалем повідомляємо, що 19 вересня 2010 р.
упокоїлась в Бозі, наша найдорожча
МАМА і БАБУНЯ

СВ. П.

АЛЕКСАНДРА ЛУЦИК

з дому БУКАТА

нар. 20 вересня 1920 р. у Грималові.

Парастас був відправлений 23 вересня 2010 р.
Похоронні відправи відбулися 24 вересня із Собору Пресвятої Родини у Вашінґтоні ДК, опісля на українському кладовищі Cedar Hill, MD.

Залишені в жалобі:
доня – ХРИСТЯ з мужем БОГДАНОМ БАЛКОМ
внучка – НАТАЛЯ
родина в США й Україні

Вічна Її пам'ять!

В ДРУГУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА і БРАТА

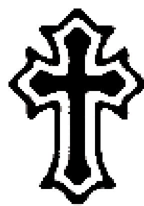
СВ. П.

ВАСИЛЯ ТЕРШАКІВЦЯ

відбудуться Заупокійні Служби Божі в:

- Церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
  16 жовтня 2010 р. о год. 7:45 ранку;
- Церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж.
  17 жовтня 2010 р. о год. 11:00 ранку;
- Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Фла.;
- Церкві св. Йосифа, Вінніпеґ, Канада;
- Соборі св. Юра, Львів, Україна;
- Церкві Різдва Христового, Тернопіль, Україна;
- Соборі св. Андрія Первозванного, Підволочиська, Україна;
- Храмі Успення Пресвятої Богородиці, Кліцко, Україна.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 13 вересня 2010 р.
відійшла у вічність на 90-му році життя
наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п. КАТРІЯ ГАДЗЕВИЧ

нар. 10 листопада 1920 р. у Перемишлі.

Залишились у глибокому смутку:

дочка – Дарія Соханівська
син – Андрій з дружиною Романою
внуки – Андрій Соханівський з дружиною Анною-Марією
– Роман Соханівський з дружиною Кароліною
– Лариса Ясинович з мужем Андрієм
– Таня Левек з мужем Дені
– Маркіян Гадзевич
– Павло Гадзевич
правнуки – Адріян, Лара й Алекса Соханівські
– Касандра і Соня Ясиновичі
– Таїса і Меланія Левек
– Софія і Юліян Соханівські

Панахида була відправлена 15 вересня в похоронному заведенні Неведюк у Торонті. Похоронні відправи відбулися 16 вересня в Українській католицькій церкві св. Димитрія в Торонті.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 16 жовтня о год. 10-ій ранку
на цвинтарі св. Михаїла в Ґластонбурі, Конектикат.

В 40-ий день смерти буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Гартфорді, Конектикат,
у суботу, 23 жовтня о год. 10-ій ранку.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Канадське Товариство Приятелів України - Canadian Friends of Ukraine, Project Crimea, 620 Spadina Ave., Toronto, ON M5S 2H4 або Український Музей - The Ukrainian Museum, 222 East 6th St., New York, NY 10003.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 26 вересня 2010 р.
відійшов з цього світу в Кергонксоні, Н. Й.
член НТШ-А,
професор бактеріології в Університеті Конектикат

СВ. П.

д-р МИРОСЛАВ ВОЛОДИМИР ЗЄЛИК

нар. 12 лютого 1924 р. в Жидачеві, Україна.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

В посмертному оголошенні св. п. Анатолія Фалько
у „Свободі", # 39 за 24 вересня 2010 р., пропущено
ім'я дочки Покійного ЛЮДМИЛИ.

Дружина Надія